

1. TRAKTAT USTANAWIAJĄCY EUROPEJSKĄ WSPÓLNOTĘ WĘGLA I STALI

I - Tekst Traktatu

PREZYDENT NIEMIECKIEJ REPUBLIKI FEDERALNEJ, JEGO KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ KSIĄŻĘ REGENT BELGII, PREZYDENT REPUBLIKI FRANCUSKIEJ, PREZYDENT REPUBLIKI WŁOSKIEJ, JEJ KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ WIELKA KSIĘŻNA LUKSEMBURGA, JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA HOLANDII.

ZWAŻYWSZY, że pokój świata można zapewnić jedynie przez twórcze wysiłki na miarę niebezpieczeństw, które mu zagrażają;

PRZEKONANI, że dla zachowania stosunków pokojowych niezbędny jest wkład cywilizacyjny, jaki może wnieść Europa zorganizowana i żywotna;

ŚWIADOMI faktu, że Europę taką można zbudować jedynie drogą konkretnych działań stwarzających prawdziwą solidarność oraz zakładając wspólne podstawy pod rozwój ekonomiczny;

PRAGNĄC przyczynić się poprzez rozwijanie podstawowych gałęzi wytwórczości do podnoszenia poziomu życia i postępu dzieła pokoju;

ZDECYDOWANI zastąpić historyczną rywalizację narodów połączeniem ich istotnych interesów; ustanowić - tworząc wspólnotę ekonomiczną, podstawę szerokiej i niezależnej jedności ludów od wieków rozdzielanych przez krwawe konflikty i założyć fundamenty instytucji zdolnych do kierowania odtąd ich wspólnym losem;

PODJĘLI decyzję o utworzeniu Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali i wyznaczyli w tym celu jako swoich pełnomocników:

PREZYDENT REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC:
Dr Konrad ADENAUER, Kanclerz i Minister Spraw Zagranicznych;

JEGO KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ KSIĄŻĘ REGENT BELGII:

Pan Paul van ZEELAND, Minister Spraw Zagranicznych,
Pan Joseph MEURICE, Minister Handlu Zagranicznego;

PREZYDENT REPUBLIKI FRANCUSKIEJ:
Pan Robert SCHUMAN, Minister Spraw Zagranicznych;

PREZYDENT REPUBLIKI WŁOSKIEJ:
Pan Carlo SFORZA, Minister Spraw Zagranicznych;

JEJ KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ WIELKA KSIĘŻNA LUKSEMBURGA:
Pan Joseph BECH, Minister Spraw Zagranicznych;

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA HOLANDII:
Pan D.U. STIKKER, Minister Spraw Zagranicznych,
Pan J.R.M. van den BRINK, Minister Spraw Gospodarczych;

którzy wymieniwszy swoje pełnomocnictwa, uznane za wystawione we właściwej i należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

TYTUŁ 1

EUROPEJSKA WSPÓLNOTA WĘGLA I STALI

Artykuł 1

Wysokie Umawiające się Strony zawierając niniejszy Traktat powołują Europejską Wspólnotę Węgla i Stali opartą o wspólny rynek, wspólne cele i wspólne instytucje.

Artykuł 2

Celem Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali jest, zgodnie z kierunkiem rozwoju całokształtu gospodarki Państw Członkowskich, przyczynienie się do rozwoju gospodarczego, zwiększenia zatrudnienia i podnoszenia stopy życiowej w tych Państwach przez utworzenie wspólnego rynku na zasadach określonych w artykule 4.

Wspólnota powinna stale tworzyć warunki, które zapewniałyby najbardziej racjonalny podział produktów na najwyższym poziomie produktywności, nie naruszając jednak ciągłości zatrudnienia i unikając zasadniczych i trwałych zakłóceń w gospodarce Państw Członkowskich.

Artykuł 3

Organy Wspólnoty powinny w ramach swoich kompetencji i we wspólnym interesie:

- a) Zapewniać wspólnemu rynkowi regularnie dostawy, biorąc przy tym pod uwagę potrzeby państw trzecich;
- b) Zapewniać wszystkim nabywcom ze wspólnego rynku znajdującym się w podobnych warunkach jednakowy dostęp do źródeł produkcji;
- c) Zapewniać ustalenie najnowszych cen w taki sposób, aby nie pociągało ono za sobą żadnego wyrównawczego podnoszenia cen w tych samych przedsiębiorstwach przy innych działaniach ani podnoszenia wszystkich cen w innym okresie, umożliwiając jednak niezbędną amortyzację i stwarzając normalne możliwości oprocentowania zainwestowanego kapitału;
- d) Zapewniać zachowanie warunków zachęcających przedsiębiorstwa do rozwijania i doskonalenia ich zdolności produkcyjnej oraz popierać politykę racjonalnego korzystania z zasobów naturalnych i unikania ich nadmiernej eksploatacji;
- e) Popierać poprawę warunków życia i pracy siły roboczej, zmierzającą do ich zrównania na wyższym poziomie we wszystkich gałęziach produkcji znajdujących się pod kontrolą Wspólnoty;
- f) Popierać rozwój wymiany międzynarodowej i zapewniać poszanowanie słusznym limitów cen na rynkach zewnętrznych;
- g) Popierać stały rozwój i modernizację produkcji, jak również podnoszenie jakości w sposób, który uniemożliwiałby jakąkolwiek ochronę przed przemysłami konkurującymi, nie usprawiedliwioną przez akcję bezprawną prowadzoną przez nie lub na ich korzyść.

Artykuł 4

Wymienione poniżej uznaje się za niezgodne ze wspólnym rynkiem węgla i stali i w konsekwencji za zniesione i zakazane w granicach Wspólnoty, jak przewidziano w niniejszym Traktacie:

- a) opłaty przywozowe i wywozowe lub podatki mające to samo znaczenie, jak również ograniczenia ilościowe obrotu węglem i stalą;
- b) przepisy lub praktyki dyskryminujące niektórych producentów, nabywców lub konsumentów, w szczególności pod względem cen, warunków dostaw, taryf przewozowych, jak również środki i praktyki utrudniające nabywcy swobodny wybór dostawcy;
- c) subwencje lub pomoc udzielane przez państwo lub też różnicowanie obciążeń nakładanych przez nie, niezależnie od ich postaci;
- d) praktyki restrykcyjne dotyczące podziału lub eksploatacji rynków.

Artykuł 5

Wspólnota wykonuje swoje zadania na warunkach przewidzianych w niniejszym

Traktacie, podejmując działania o ściśle ograniczonym zakresie.

W tym celu Wspólnota:

- ułatwia działalność zainteresowanym, zbierając informacje, organizując narady i określając główne cele;
- oddaje przedsiębiorstwom do dyspozycji środki finansowe i bierze udział w ponoszeniu kosztów ich adaptacji;
- zapewnia ustanowienie, zachowanie i poszanowanie normalnych warunków konkurencji, podejmując akcję bezpośrednio w zakresie produkcji i funkcjonowania rynku tylko w przypadkach, kiedy wymagają tego okoliczności;
- ogłasza motywy swojej działalności i podejmuje kroki niezbędne do tego, by zapewnić poszanowanie postanowień niniejszego Traktatu.

Instytucje Wspólnoty wykonują swoje czynności przy pomocy możliwie jak najmniejszego aparatu administracyjnego, w ścisłym współdziałaniu z zainteresowanymi.

Artykuł 6

Wspólnota posiada osobowość prawną.

W stosunkach międzynarodowych Wspólnota posiada zdolność do czynności prawnych niezbędną dla wykonywania jej funkcji i osiągnięcia jej celów.

W każdym z Państw Członkowskich Wspólnota posiada zdolność do czynności prawnych równą najszerzej przyznanej zdolności osobom prawnym danego kraju; może ona mianowicie nabywać oraz zbywać majątek nieruchomy i ruchomy, jak również występować w sądzie w charakterze powoda i pozwanego.

Wspólnota jest reprezentowana przez jej instytucje, każda w ramach swoich uprawnień.

TYTUŁ II

INSTYTUCJE WSPÓLNOTY

Artykuł 7

Instytucjami Wspólnoty to:

- WYSOKA WŁADZA (zwana dalej „Komisją”);
- ZGROMADZENIE OGÓLNE (zwane dalej „Parlamentem Europejskim”);
- SPECJALNA RADA MINISTRÓW (zwana dalej „Radą”);
- TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI;
- TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY.

Komisję wspomaga Komitet Konsultacyjny.

ROZDZIAŁ 1.

KOMISJA

Artykuł 8

Komisja jest obowiązana zapewnić realizację wymienionych w niniejszym Traktacie celów, w warunkach w nim przewidzianych.

Artykuł 9

1. W skład Komisji wchodzi 20 członków wybieranych na podstawie ich ogólnej kompetencji, których niezależność jest poza wszelką wątpliwością. Liczba członków Komisji może zostać zmieniona przez Radę, działając jednomyślnie.

Członkami Komisji mogą zostać wyłącznie obywatele Państw Członkowskich.

W skład Komisji musi wchodzić przynajmniej po jednym obywatelu z każdego Państwa Członkowskiego, jednak w jej skład nie może wchodzić więcej niż dwóch członków posiadających obywatelstwo tego samego Państwa.

2. Członkowie Komisji, w ogólnym interesie Wspólnoty, są całkowicie niezależni w wykonywaniu swoich obowiązków.

Podczas wykonywania tych obowiązków nie starają się o instrukcje i nie otrzymują instrukcji od żadnego rządu lub organu. Nie wykonują żadnych czynności niezgodnych z ich obowiązkami. Wszystkie Państwa Członkowskie obowiązują się przestrzegać tę zasadę i nie starają się wpływać na członków Komisji podczas wykonywania ich zadań.

Członkowie Komisji nie mogą, w trakcie swojej kadencji, podejmować żadnej innej działalności zawodowej płatnej lub niepłatnej. Obejmując swoje obowiązki, uroczyście zobowiązują się, że zarówno w trakcie, jak i po upływie kadencji będą przestrzegać wynikające z nich zobowiązania, a zwłaszcza obowiązek uczciwego i rozważnego przyjmowania, po upływie kadencji, określonych funkcji i korzyści. W przypadku złamania tych zobowiązań, Trybunał Sprawiedliwości, na wniosek Rady lub Komisji, orzeka, zależnie od okoliczności, o dymisji odnośnego członka, zgodnie z Artykułem 12a, lub pozbawieniu go prawa do emerytury lub innych podobnych korzyści.

Artykuł 10

1. Członkowie Komisji są mianowani na okres pięciu lat, zgodnie z procedurą określoną w ustępie 2, z zastrzeżeniem Artykułu 24, jeśli istnieje taka potrzeba.

Ich mandat jest odnawialny.

2. Rządy Państw Członkowskich wyznaczają za wspólną zgodą, po porozumieniu się z Parlamentem Europejskim, osobę, którą zamierzają mianować Przewodniczącym Komisji.

Rządy Państw Członkowskich, po porozumieniu z kandydatem na Przewodniczącą, wyznaczają pozostałe osoby, które zamierzają mianować członkami Komisji.

Przewodniczący i pozostali członkowie Komisji wyznaczeni w ten sposób podlegają jako całość zatwierdzeniu przez Parlament Europejski. Po zatwierdzeniu przez Parlament Europejski, Przewodniczący i pozostali członkowie Komisji są mianowani za wspólną zgodą rządów Państw Członkowskich.

3. Ustępy 1 i 2 stosują się po raz pierwszy do Przewodniczącego i pozostałych członków Komisji, rozpoczynających kadencję 7 stycznia 1995 r. Przewodniczący i pozostali członkowie Komisji, rozpoczynający kadencję 7 stycznia 1993 r., są mianowani za wspólną zgodą rządów Państw Członkowskich. Ich kadencja upływa 6 stycznia 1995 r.

Artykuł 11

Komisja może spośród swoich członków mianować Wiceprzewodniczącego lub dwóch Wiceprzewodniczących.

Artykuł 12

Oprócz zwykłego zastąpienia lub śmierci, członek Komisji kończy pełnienie swoich obowiązków z chwilą rezygnacji lub dymisji.

Powstałe w ten sposób wolne stanowisko jest obsadzone na pozostały okres kadencji członka przez nowego członka, mianowanego za wspólną zgodą rządów Państw Członkowskich. Rada, działając jednomyślnie, może zdecydować, o tym że takie wolne stanowisko nie musi być obsadzone.

W przypadku rezygnacji, dymisji lub śmierci, Przewodniczący jest zastępowany na pozostały okres jego kadencji. Przy zastępowaniu Przewodniczącego stosuje się procedurę określoną w artykule 10 ustęp 2.

Z wyjątkiem przypadków dymisji zgodnie z Artykułem 12a, członkowie Komisji pełnią swoje funkcje do chwili zastąpienia.

Artykuł 12a

Jeżeli któryś z członków Komisji nie spełnia już warunków koniecznych do pełnienia swoich obowiązków lub jest winny poważnego uchybienia, Trybunał Sprawiedliwości, na wniosek Rady lub Komisji, może orzec jego dymisję.

Artykuł 13

Komisja działa większością liczby członków, przewidzianą w artykule 9. Posiedzenie Komisji jest ważne tylko wtedy, gdy jest obecna liczba członków określona w jej regulaminie wewnętrznym.

Artykuł 14

W celu wykonania zadań powierzonych Komisji przez niniejszy Traktat, Komisja zgodnie z postanowieniami niniejszego Traktatu podejmuje decyzje, sporządza zalecenia lub dostarcza opinie.

Decyzje są obowiązujące w całości.

Zalecenia obowiązują, jeżeli chodzi o cele, które wyznaczają, lecz osobom, do których są one kierowane, jednak pozostawiają się wybór odpowiednich metod służących osiągnięciu tych celów, do których zalecenia są skierowane.

Opinie nie są wiążące.

Gdy Komisja jest uprawniona do powzięcia decyzji, może ograniczyć się do sformułowania zalecenia.

Artykuł 15

Decyzje, zalecenia i opinie Komisji zawierają powody na których są oparte i odnoszą się do dowolnej opinii, które musiały być otrzymane.

W przypadku kiedy decyzje i zalecenia o charakterze indywidualnym nabierają mocy z chwilą zawiadomienia strony zainteresowanej.

W innych przypadkach wchodzi w życie z chwilą ich ogłoszenia.

Warunki wykonywania postanowień niniejszego Artykułu określa Komisja.

Artykuł 16

Komisja dokonuje wszelkich ustaleń administracyjnych koniecznych dla funkcjonowania jej służb.

Może powołać komitety badawcze, w tym także komitet badań gospodarczych.

Rada i Komisja konsultują się wzajemnie i wspólnie ustalają metody współpracy.

Komisja ustala swój regulamin wewnętrzny, aby zapewnić działanie własne i działanie swoich służb zgodnie z postanowieniami niniejszego Traktatu. Zapewnia opublikowanie tego regulaminu.

Artykuł 17

Komisja publikuje co roku, nie później niż miesiąc przed otwarciem sesji Parlamentu Europejskiego, ogólne sprawozdanie o działalności Wspólnoty.

Artykuł 18

Powołuje się Komitet Doradczy przy Komisji. Liczy on co najmniej osiemdziesięciu czterech członków i co najwyżej stu ośmiu, obejmując jednakową liczbą producentów, pracowników oraz konsumentów i agentów handlowych.

Członkowie Komitetu Doradczego są mianowani przez Radę.

Rada, działając większością kwalifikowaną, określa wszelkie płatności należne zamiast wynagrodzenia.

Artykuł 19

Komisja może zasięgać opinii Komitetu Doradczego w każdym przypadku, w którym uzna to za właściwe. Komisja obowiązana jest to uczynić, gdy zasięgnięcia opinii wymaga postanowienie niniejszego Traktatu.

Komisja przedstawia Komitetowi Doradczemu zestawienie celów ogólnych i programów sporządzone zgodnie z postanowieniami Artykułu 46 i informuje na bieżąco Komitet o kierunkach swojej działalności, prowadzonej zgodnie z postanowieniami Artykułów 54, 65 i 66.

Jeśli Komisja uzna to za konieczne, wyznacza Komitetowi Doradczemu termin przedstawienia przezeń opinii nie krótszy niż dziesięć dni od daty zawiadomienia skierowanego do przewodniczącego Komitetu.

Komitet Doradczy zwołuje jego przewodniczący na żądanie Komisji, bądź większości jego członków, w celu przedyskutowania określonej sprawy.

Sprawozdanie z posiedzeń Komitetu przekazuje się Komisji i Radzie jednocześnie z opiniami.

ROZDZIAŁ II.

PARLAMENT EUROPEJSKI

Artykuł 20

Parlament Europejski składający się z przedstawicieli narodów państw zrzeszonych we Wspólnocie posiada kompetencje kontrolne nadane mu przez niniejszy Traktat.

Artykuł 20a

Parlament Europejski, działając większością swoich członków, może występować do Komisji z wnioskiem o zgłaszanie wszelkich stosownych propozycji w sprawach, w których uznaje, że dla wprowadzenia w życie niniejszego Traktatu wymagany jest akt Wspólnoty.

Artykuł 20b

Podczas wykonywania swoich obowiązków, Parlament Europejski, na wniosek jednej czwartej swoich członków, może ustanowić Tymczasowy Komitet Dochodzeniowy do badania, bez naruszania uprawnień nadanych niniejszym Traktatem innym instytucjom lub organom, domniemanych wykroczeń lub niewłaściwego funkcjonowania przy wprowadzaniu prawa Wspólnoty, z wyjątkiem domniemanych faktów rozpatrywanych przed sądem lub kiedy sprawa podlega jeszcze postępowaniu sądowemu.

Tymczasowy Komitet Dochodzeniowy przestaje istnieć po złożeniu swojego sprawozdania.

Szczegółowe przepisy regulujące wykonywanie prawa kontroli są ustalane za wspólną zgodą Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.

Artykuł 20c

Wszyscy obywatele Unii i wszystkie osoby fizyczne lub prawne zamieszkałe lub posiadające swoją siedzibę statutową zarejestrowaną w Państwie Członkowskim, mają prawo zgłaszania, pojedynczo lub razem z innymi obywatelami lub osobami, petycji do Parlamentu Europejskiego w sprawie wchodzącej w zakres działalności Wspólnoty i dotyczącej ich bezpośrednio.

Artykuł 20d

1. Parlament Europejski mianuje Rzecznika Praw Obywatelskich wyposażonego w prawo przyjmowania skarg od wszystkich obywateli Unii lub osób fizycznych i prawnych mieszkających lub posiadających swoją siedzibę statutową w Państwie Członkowskim, które dotyczą przypadków złego zarządzania podczas działań instytucji lub organów Wspólnoty, z wyjątkiem Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Pierwszej Instancji działających w swojej roli sędziowskiej.

Zgodnie ze swoimi obowiązkami, Rzecznik Praw Obywatelskich przeprowadza

kontrolę, która uważa za uzasadnione, z własnej inicjatywy lub na podstawie skarg przedstawionych mu bezpośrednio lub poprzez deputowanego do Parlamentu Europejskiego, z wyjątkiem przypadków, gdy domniemane fakty są lub były przedmiotem postępowania sądowego. Jeżeli Rzecznik Praw Obywatelskich stwierdza przypadek złego zarządzania, przedstawia sprawę odnośnej instytucji, która w ciągu trzech miesięcy informuje go o swoim stanowisku. Następnie Rzecznik Praw Obywatelskich przedstawia sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i odnośnej instytucji. Osoba zgłaszająca skargę jest informowana o wyniku powyższego dochodzenia.

Rzecznik Praw Obywatelskich przedstawia Parlamentowi Europejskiemu roczne sprawozdanie o wynikach swojej kontroli.

2. Rzecznik Praw Obywatelskich jest mianowany po każdych wyborach do Parlamentu Europejskiego, na okres jego kadencji. Rzecznik może być mianowany ponownie.

Rzecznik Praw Obywatelskich może zostać odwołany przez Trybunał Sprawiedliwości na wniosek Parlamentu Europejskiego, jeżeli nie spełnia już warunków koniecznych dla wykonywania swoich obowiązków lub jeżeli jest winien poważnego uchybienia.

3. Rzecznik Praw Obywatelskich jest całkowicie niezależny w wykonywaniu swoich obowiązków. Wykonując te obowiązki, nie stara się o instrukcje i nie otrzymuje instrukcji od nikogo. Rzecznik Praw Obywatelskich nie może, w trakcie swojej kadencji, podejmować żadnej innej działalności zawodowej, płatnej lub niepłatnej.

4. Parlament Europejski, po uzyskaniu opinii Komisji oraz za zgodą Rady, działającej większością kwalifikowaną, ustala przepisy i ogólne zasady regulujące wykonywanie obowiązków Rzecznika Praw Obywatelskich.

Artykuł 21

Parlament Europejski przygotowuje propozycje powszechnych bezpośrednich wyborów według jednakowej procedury we wszystkich Państwach Członkowskich.

Rada, działając jednomyślnie po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, działającego większością swoich członków, ustala odpowiednie przepisy, które zaleca Państwom Członkowskim dostosowania zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

Artykuł 22

Parlament Europejski odbywa coroczną sesję. Zbiera się on bez konieczności zwoływania w drugi wtorek marca.

Parlament Europejski zbiera się na sesję nadzwyczajną na żądanie Rady dla wydania opinii w sprawach, które mu ona przedłoży.

Może on również zebrać się na sesję nadzwyczajną na żądanie większości swych członków lub na żądanie Komisji.

Artykuł 23

Parlament Europejski wyznacza spośród swych członków Przewodniczącego i Prezydium.

Członkowie Komisji mogą być obecni na wszystkich posiedzeniach. Parlament Europejski wysłuchuje Przewodniczącego Komisji lub wyznaczonych przez Komisję członków, na ich żądanie.

Komisja odpowiada ustnie lub pisemnie na pytania postawione jej przez Parlament Europejski lub jego członków.

Członkowie Rady mogą być obecni na wszystkich posiedzeniach; Parlament Europejski wysłuchuje ich na ich żądanie.

Artykuł 24

Parlament Europejski omawia na sesji otwartej ogólne sprawozdanie dostarczone mu przez Komisję.

Jeśli przedłożono mu wniosek o wotum nieufności dla Komisji, Parlament Europejski wypowiada się o nim najwcześniej na trzy dni po dacie jego przedłożenia jedynie w głosowaniu jawnym.

Jeżeli wniosek o wotum nieufności zostaje uchwalony większością dwóch trzecich oddanych głosów, reprezentujących większość członków Parlamentu Europejskiego, wszyscy członkowie Komisji podają się do dymisji. Kontynuują oni bieżące prace do chwili zastąpienia, zgodnie z Artykułem 10. W takim przypadku, kadencja członków Komisji mianowanych na ich miejsce wygasa z dniem, w którym wygasłaby kadencja Komisji ustępującej w całości.

Artykuł 25

Parlament Europejski uchwała swój regulamin wewnętrzny większością głosów jego członków.

Sprawozdania z obrad Parlamentu Europejskiego publikuje się w sposób przewidziany w wymienionym regulaminie.

ROZDZIAŁ III.

RADA

Artykuł 26

Rada wykonuje swoje funkcje w przypadkach przewidzianych i w sposób wskazany w niniejszym Traktacie, w szczególności w celu harmonizowania działalności Komisji oraz rządów odpowiedzialnych za ogólną politykę ekonomiczną swoich krajów.

W tym celu Rada i Komisja dokonują wymiany informacji i odbywają narady.

Rada może żądać od Komisji rozpatrywania wszystkich propozycji i środków, które uważa za właściwe lub niezbędne dla realizacji wspólnych celów.

Artykuł 27

W skład Rady wchodzi przedstawiciele wszystkich Państw Członkowskich szczebla ministerialnego, upoważnieni do zaciągania zobowiązań w imieniu rządu tego Państwa Członkowskiego.

Urząd Przewodniczącego piastują kolejno wszystkie Państwa Członkowskie Rady, przez okres sześciu miesięcy; kolejność sprawowania urzędu jest ustalana przez Radę działającą jednomyślnie.

Artykuł 27a

Rada jest zwoływana przez Przewodniczącego z jego inicjatywy lub na wniosek jednego z jej członków lub Komisji.

Artykuł 28

Jeżeli Komisja zasięga opinii Rady, może ona rozpatrzyć zagadnienie nie głosując. Sprawozdania z obrad przekazuje się Komisji.

W przypadku, w którym Traktat niniejszy wymaga zgody Rady, uważa się, że Rada wyraziła zgodę, jeżeli wniosek złożony przez Komisję otrzymał poparcie:

- bezwzględnej większości przedstawicieli Państw Członkowskich włącznie z głosem przedstawicieli dwóch państw produkujących co najmniej, wartościowo, 1/10 ogólnej produkcji węgla i stali Wspólnoty;

- lub w przypadku równości głosów, jeżeli Komisja podtrzymuje swój wniosek po powtórnym rozpatrzeniu go – przedstawicieli trzech Państw Członkowskich, z których każde produkuje co najmniej, wartościowo, 1/10 ogólnej produkcji węgla i stali Wspólnoty.

W przypadku, kiedy niniejszy Traktat wymaga jednomyślnej decyzji lub jednomyślnej zgody Rady, decyzję lub zgodę uważa się za podjętą lub wyrażoną, o ile uzyskała ona poparcie wszystkich członków Rady. Przy stosowaniu postanowień Artykułów 21, 32, 32a, 45b i 78h niniejszego Traktatu i Artykułów 16, 20 ustęp 3, 28 ustęp 5 i art. 44 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości nie stoi na przeszkodzie w podjęciu uchwały Rady wstrzymanie

się od głosu obecnych przedstawicieli lub ich zastępców.

Decyzje Rady, inne niż te, które wymagają większości kwalifikowanej lub jednomyślności, podejmuje się większością członków Rady; za większość uważa się bezwzględną większość przedstawicieli Państw Członkowskich, włącznie z głosami przedstawicieli dwóch Państw Członkowskich, które produkują co najmniej, wartościowo, 1/10 ogólnej produkcji węgla i stali Wspólnoty. Przy stosowaniu postanowień Artykułów 45b, 78 i 78b niniejszego Traktatu, według których wymagana jest kwalifikowana większość, poszczególnym członkom Rady przysługuje następująca liczba głosów:

Austria	4
Belgia	5
Dania	3
Finlandia	3
Francja	10
Grecja	5
Hiszpania	8
Holandia	5
Irlandia	3
Luksemburg	2
Niemcy	10
Portugalia	5
Szwecja	4
Wlk. Brytania	10
Włochy	10

Uchwały uważa się za podjęte, jeżeli zostały oddane 62 głosy „za”, które obejmują zgodę przynajmniej dziesięciu członków.

Każdy członek Rady może reprezentować w głosowaniu tylko jednego innego członka.

Rada komunikuje się z Państwami Członkowskimi za pośrednictwem swojego Przewodniczącego.

Uchwały Rady publikuje się w sposób przez nią określony.

Artykuł 29

Rada, działając większością kwalifikowaną, ustala uposażenia, dodatki i emerytury Przewodniczącego i członków Komisji oraz Przewodniczącego, sędziów, rzeczników generalnych i Sekretarza Trybunału Sprawiedliwości. Ustala także, działając większością kwalifikowaną, wszelkie należności płatne zamiast wynagrodzenia.

Artykuł 30

1. Komitet składający się ze stałych przedstawicieli Państw Członkowskich

odpowiada za przygotowania prac Rady i wykonywanie zadań przydzielonych mu przez Radę.

2. Radę wspomaga Sekretariat Generalny, kierowany przez Sekretarza Generalnego. Sekretarza Generalnego mianuje Rada, działając jednomyślnie.

Rada określa organizację Sekretariatu Generalnego.

3. Rada przyjmuje swoje Przepisy Proceduralne.

ROZDZIAŁ IV.

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Artykuł 31

Trybunał Sprawiedliwości zapewnia poszanowanie prawa przy interpretowaniu i stosowaniu niniejszego Traktatu oraz przepisów wykonawczych.

Artykuł 32

W skład Trybunału Sprawiedliwości wchodzi 15 sędziów.

Trybunał Sprawiedliwości obraduje na sesji plenarnej. Jednakże może on tworzyć izby, składające się z trzech, pięciu lub siedmiu sędziów, dla prowadzenia określonych dochodzeń przygotowawczych lub w celu orzekania w określonych sprawach, zgodnie z zasadami określonymi dla tych celów.

Trybunał Sprawiedliwości obraduje na sesji plenarnej na wniosek Państwa Członkowskiego lub instytucji Wspólnoty, które są stroną w postępowaniu.

Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości wystąpi z takim wnioskiem, Rada, działając jednomyślnie, może zwiększyć liczbę sędziów i wnieść konieczne poprawki do drugiego i trzeciego akapitu niniejszego Artykułu i do drugiego akapitu Artykułu 32b.

Artykuł 32a

Trybunał Sprawiedliwości ma do pomocy ośmiu rzeczników generalnych. Jednakże, dziewiąty rzecznik generalny jest powołany na okres od daty przystąpienia do 6 października 2000.

Obowiązkiem Rzecznika Generalnego działającego w sposób całkowicie bezstronny i niezależny, przedstawienie publicznie umotywowanych opinii dotyczących spraw rozpatrywanych przez Trybunał Sprawiedliwości, w celu wspierania Trybunału przy wykonywaniu zadań określonych w postanowieniach Artykułu 31.

Na wniosek Trybunału Sprawiedliwości Rada może jednomyślnie zdecydować o zwiększeniu liczby rzeczników generalnych i wprowadzić konieczne zmiany do trzeciego akapitu Artykułu 32b.

Artykuł 32b

Sędziowie i rzecznicy generalni są powoływani spośród osób, które dają gwarancje niezależności, spełniają w swym państwie warunki wymagane dla powołania na najwyższe stanowiska w sądownictwie lub są specjalistami o najwyższym autorytecie w zakresie prawa; będą oni powoływani przez rządy Państw Członkowskich, na mocy wzajemnego porozumienia, na sześć lat.

Co trzy lata następuje częściowa wymiana sędziów. Obejmuje ona na zmianę ośmiu i siedmiu sędziów.

Co trzy lata skład rzeczników generalnych ulega częściowemu odnowieniu. Obejmuje ono każdorazowo czterech rzeczników.

Dopuszcza się ponowny wybór ustępujących sędziów i rzeczników generalnych.

Sędziowie wybierają spośród siebie Przewodniczącego Trybunału na trzy lata. Dopuszczalny jest ponowny wybór.

Artykuł 32c

Trybunał Sprawiedliwości mianuje swego sekretarza i określa jego status.

Artykuł 32d

1. Przy Trybunale Sprawiedliwości ustanawia się Sąd Pierwszej Instancji, właściwy dla rozpatrywania i orzekania w pierwszej instancji w niektórych rodzajach spraw określonych zgodnie z zasadami ustalonymi w ustępie 2, z możliwością odwołania się wyłącznie w kwestiach prawnych i na zasadach określonych w Statucie do Trybunału Sprawiedliwości. Do kompetencji Sądu Pierwszej Instancji nie należy rozpatrywanie i orzekanie w sprawach wniesionych o orzeczenie wstępne, zgodnie z Artykułem 41.

2. Na wniosek Trybunału Sprawiedliwości i po porozumieniu z Parlamentem Europejskim i Komisją, Rada, działając jednomyślnie, określa rodzaje spraw wymienione w ustępie 1 i skład Sądu Pierwszej Instancji oraz przyjmuje konieczne zmiany i postanowienia dodatkowe do Statutu Trybunału Sprawiedliwości. O ile Rada nie zadecyduje inaczej, postanowienia niniejszego Traktatu dotyczące Trybunału Sprawiedliwości, a zwłaszcza postanowienia Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości, stosują się do Sądu Pierwszej Instancji.

3. Członkowie tego Sądu wybierani są spośród osób o niepodważalnej niezależności, spełniających wymagania konieczne do objęcia urzędu sędziowskiego; są oni mianowani za wspólną zgodą rządów Państw Członkowskich na okres sześciu lat. Skład jest częściowo odnawiany co trzy lata. Członkowie ustępujący mogą zostać mianowani ponownie.

4. Sąd Pierwszej Instancji ustala swój regulamin wewnętrzny w porozumieniu z Trybunałem Sprawiedliwości. Regulamin ten wymaga jednomyślnego zatwierdzenia Rady.

Artykuł 33

Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy w postępowaniu wszczętym przez Państwo Członkowskie lub Radę o unieważnienie decyzji lub zaleceń Komisji z powodu niekompetencji, naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, naruszenia postanowień niniejszego Traktatu lub jakiegokolwiek przepisu dotyczącego jego stosowania lub nadużycia uprawnień. Trybunał Sprawiedliwości nie może jednak dokonywać oceny sytuacji wynikającej z faktów lub okoliczności natury gospodarczej, w świetle których Komisja podjęła decyzje lub wydała zalecenia z wyjątkiem przypadków w których Komisja rzekomo nadużywała uprawnień lub otwarcie nie stosowała się do postanowień niniejszego Traktatu lub wszelkich przepisów prawnych dotyczących jego stosowania.

Przedsiębiorstwa lub zrzeszenia wymienione w artykule 48 mogą na tych samych zasadach wszczynać postępowanie przeciwko decyzjom lub zaleceniom o charakterze indywidualnym ich dotyczącym lub przeciwko ogólnym decyzjom lub zaleceniom, w których w ich opinii, nadużyto uprawnień w sposób ich dotyczący.

Postępowania przewidziane w pierwszych dwóch akapitach niniejszego Artykułu wszczyna się w ciągu jednego miesiąca od chwili zawiadomienia o decyzji lub zaleceniu, lub od chwili opublikowania ich, zależnie od przypadku.

Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy na tych samych zasadach w postępowaniach wniesionych przez Parlament Europejski dla ochrony swoich prerogatyw.

Artykuł 34

W razie anulowania aktu Trybunał Sprawiedliwości kieruje sprawę ponownie do Komisji, która zobowiązana jest przedsięwziąć środki niezbędne dla wykonania decyzji o anulowaniu. W przypadku szkody poniesionej bezpośrednio i specjalnie przez przedsiębiorstwo lub grupę przedsiębiorstw w wyniku decyzji lub zalecenia uznanych przez Trybunał za pociągające za sobą odpowiedzialność Wspólnoty wskutek ich wadliwości, Komisja obowiązana jest, korzystając z kompetencji przyznanych jej postanowieniami niniejszego Traktatu, podjąć odpowiednie kroki w celu zapewnienia sprawiedliwego naprawienia szkód spowodowanych bezpośrednio przez anulowaną decyzję lub zalecenie i w miarę potrzeby udzielić słusznego odszkodowania.

Jeżeli Komisja nie podejmie w odpowiednim czasie kroków niezbędnych dla wykonania decyzji o anulowaniu – można odwołać się do Trybunału o przyznanie odszkodowania.

Artykuł 35

W przypadku, kiedy Komisja będąc obowiązana na podstawie postanowienia niniejszego Traktatu lub przepisów wykonawczych do podjęcia decyzji lub uchwalenia zalecenia, nie wykona swojego obowiązku, mogą jej zwrócić na to uwagę, zależnie od okoliczności sprawy – Państwo Członkowskie, Rada, przedsiębiorstwa lub zrzeszenia.

Mogą one postąpić tak samo również wówczas, kiedy postanowienie niniejszego

Traktatu lub przepisy wykonawcze upoważniają Komisję do podjęcia decyzji lub uchwalenia zalecenia, a Komisja nie czyni tego dopuszczając się w ten sposób nadużycia władzy.

Jeżeli w ciągu dwóch miesięcy Komisja nie podjęła żadnej decyzji ani nie uchwaliła żadnego zalecenia, można w ciągu jednego miesiąca odwołać się do Trybunału Sprawiedliwości od decyzji odmownej wynikającej bezpośrednio z wymienionej beczynności Komisji.

Artykuł 36

Przed zastosowaniem jednej z sankcji pieniężnych lub wyznaczeniem jednej z kar za zwłokę, przewidzianych w niniejszym Traktacie, Komisja powinna umożliwić zainteresowanemu przedstawienie swoich uwag.

Od sankcji pieniężnych i kar za zwłokę, wymierzonych na mocy postanowień niniejszego Traktatu, można odwołać się do Trybunału Sprawiedliwości.

Na poparcie takiego odwołania odwołujący się mogą, w okolicznościach przewidzianych w akapicie pierwszym Artykułu 33 niniejszego Traktatu, powołać się na wadliwość decyzji i zaleceń, których pogwałcenie jest im zarzucane.

Artykuł 37

Gdy Państwo Członkowskie dochodzi do wniosku, że działanie lub zaniechanie działania przez Komisję powoduje w danym przypadku w jego gospodarce zasadnicze i trwale zakłócenia, może zawiadomić o tym Komisję.

Komisja, po zasięgnięciu opinii Rady, stwierdza, czy taka sytuacja powstała i decyduje, jakie należy przedsięwziąć środki zgodne z postanowieniami niniejszego Traktatu, aby nie naruszając istotnych interesów Wspólnoty, położyć kres tej sytuacji.

Jeżeli do Trybunału Sprawiedliwości wniesiono na podstawie postanowienia niniejszego Artykułu odwołanie od tej decyzji albo od decyzji odmawiającej uznania, że wyżej wymieniona sytuacja istnieje, lub też od braku decyzji równoznacznego z decyzją odmowną, Trybunał Sprawiedliwości ocenia zasadność tej decyzji.

W przypadku jej anulowania Komisja postanawia, w ramach orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości, jakie środki należy podjąć, aby został osiągnięty cel wymieniony w akapicie drugim niniejszego Artykułu.

Artykuł 38

Na żądanie jednego z Państw Członkowskich lub Komisji, Trybunał Sprawiedliwości może anulować uchwałę Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Żądanie musi być zgłoszone w przeciągu miesiąca licząc od ogłoszeniu uchwały Parlamentu Europejskiego lub zawiadomienia Państw Członkowskich albo Komisji o uchwale Rady.

Odwołanie można wnieść powołując się wyłącznie na brak podstaw prawnych uchwały lub pogwałcenie istotnych reguł proceduralnych.

Artykuł 39

Odwołania wniesione do Trybunału Sprawiedliwości nie wstrzymują wykonania decyzji czy zalecenia.

Trybunał Sprawiedliwości może jednak, o ile uzna, że wymagają tego okoliczności, zarządzić zalecenie wykonania zaskarżonej decyzji czy zalecenia.

Trybunał Sprawiedliwości może również wydać wszelkie inne niezbędne zarządzenia tymczasowe.

Artykuł 40

Z zastrzeżeniem postanowień akapitu pierwszego Artykułu 34, Trybunał Sprawiedliwości może, na żądanie strony poszkodowanej, przyznać odszkodowanie pieniężne na koszt Wspólnoty w przypadku szkody spowodowanej przy wykonywaniu niniejszego Traktatu wskutek błędu lub zaniechania ze strony Wspólnoty.

Trybunał Sprawiedliwości może również przyznać odszkodowanie na koszt funkcjonariusza Wspólnoty w przypadku szkody spowodowanej przez błąd osobisty tego funkcjonariusza popełniony przy wykonywaniu jego funkcji. Osobista odpowiedzialność jej funkcjonariuszy podporządkowana jest postanowieniom określonym w Rozporządzeniu o personelu lub warunkach zatrudnienia do nich się odnoszący.

Jeżeli strona poszkodowana nie może otrzymać tego odszkodowania od danego funkcjonariusza, Trybunał Sprawiedliwości może przyznać odpowiednie odszkodowanie na koszt Wspólnoty.

Wszystkie kwestie sporne wynikłe pomiędzy Wspólnotą i osobami trzecimi, nie pozostające w związku z wykonywaniem postanowień niniejszego Traktatu i przepisów wykonawczych wnoszą się przed sądy odpowiednich krajów

Artykuł 41

W przypadku, gdy w sporze wniesiony przed sąd jednego z Państw Członkowskich zakwestionowano prawomocność uchwał Komisji i Rady, zagadnienie prawomocności tych uchwał może rozstrzygać wyłącznie Trybunał.

Artykuł 42

Trybunał Sprawiedliwości orzeka w sprawach poddanych jego kompetencji na mocy odpowiedniej klauzuli umieszczonej w umowie prawa publicznego lub prawa prywatnego zawartej przez Wspólnotę albo w jej imieniu.

Artykuł 43

Trybunał Sprawiedliwości orzeka we wszystkich innych przypadkach przewidzianych w postanowieniach uzupełniających niniejszy Traktat.

Może on również orzekać we wszystkich przypadkach związanych z celami niniejszego Traktatu, w których ustawodawstwo Państwa Członkowskiego przyznaje mu tę kompetencję.

Artykuł 44

Orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości są wykonalne na terytoriach Państw Członkowskich na warunkach ustalonych poniżej, w artykule 92.

Artykuł 45

Statut Trybunału Sprawiedliwości został ustalony w Protokole załączonym do niniejszego Traktatu.

Rada może, działając jednomyślnie na wniosek Trybunału Sprawiedliwości oraz po zasięgnięciu opinii Komisji i Parlamentu Europejskiego, wprowadzić poprawki do postanowień zawartych w Tytule III Statutu.

ROZDZIAŁ V

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

Artykuł 45a

Trybunał Obrachunkowy kontroluje rachunki

Artykuł 45b

1. W skład Trybunału Obrachunkowego wchodzi 15 członków.
2. Członkowie Trybunału Obrachunkowego wybierani są spośród osób, które w swoich krajach wchodzi lub wchodziły w skład organów kontroli zewnętrznej lub posiadają szczególne kwalifikacje do piastowania tego stanowiska. Ich niezależność nie może ulegać wątpliwości.
3. Członkowie Trybunału Obrachunkowego są mianowani na okres sześciu lat przez Radę działającą jednomyślnie po porozumieniu z Parlamentem Europejskim. Jednakże po dokonaniu pierwszych mianowań, czterej członkowie Trybunału Obrachunkowego, wybrani drogą losowania, otrzymują mandat jedynie na cztery lata.
Członkowie Trybunału Obrachunkowego mogą zostać mianowani ponownie. Wybierają oni spośród swego grona Przewodniczącego Trybunału Obrachunkowego na okres trzech lat. Przewodniczący może zostać wybrany ponownie.
4. W ogólnym interesie Wspólnoty, członkowie Trybunału Obrachunkowego są całkowicie niezależni w wykonywaniu swoich obowiązków.
Przy wykonywaniu swoich obowiązków nie starają się o instrukcje i nie otrzymują żadnych instrukcji od żadnego rządu lub organu. Nie wykonują żadnych czynności niezgodnych z ich obowiązkami.
5. Członkowie Trybunału Obrachunkowego nie mogą, w trakcie swojej kadencji, podejmować żadnej innej działalności zawodowej, płatnej lub niepłatnej. Obejmując swoje obowiązki uroczystie zobowiązują się, że zarówno w trakcie, jak

i po upływie kadencji będą przestrzegać wynikające z nich zobowiązania, zwłaszcza obowiązek uczciwego i rozważnego przyjmowania, po upływie kadencji, określonych funkcji i korzyści.

6. Oprócz zwykłego zastąpienia lub śmierci, członek Trybunału przestaje pełnić swoje obowiązki z chwilą rezygnacji lub dymisji orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości, na podstawie ustępu 7.

Powstałe w ten sposób wolne stanowisko jest obsadzone na pozostały okres kadencji członka.

Z wyjątkiem przypadku dymisji, członkowie Trybunału Obrachunkowego sprawują swoje obowiązki do chwili zastąpienia.

7. Członek Trybunału Obrachunkowego może zostać pozbawiony stanowiska lub prawa do emerytury lub renty lub innych korzyści z niego wynikających, tylko jeżeli Trybunał Sprawiedliwości, na wniosek Trybunału Obrachunkowego stwierdzi, że nie spełnia on już koniecznych warunków lub nie wypełnia zobowiązań wynikających z jego urzędu.

8. Rada, działając większością kwalifikowaną, określa zasady zatrudnienia Przewodniczącego i członków Trybunału Obrachunkowego, a w szczególności ich uposażenia, dodatki i emerytury. Podejmując decyzję taką samą większością, określa również inne rodzaje płatności zamiast wynagrodzenia.

9. Postanowienia Protokołu o Przywilejach i Immunitetach Wspólnot Europejskich, mające zastosowanie do sędziów Trybunału Sprawiedliwości, stosują się także do członków Trybunału Obrachunkowego.

Artykuł 45c

1. Trybunał Obrachunkowy bada rachunki wszystkich dochodów i wydatków Wspólnoty. Bada także rachunki wszystkich dochodów i wydatków wszystkich organów ustanowionych przez Wspólnotę, o ile odpowiedni dokument założycielski nie wyklucza takiego badania.

Trybunał Obrachunkowy dostarcza Parlamentowi Europejskiemu i radzie potwierdzenie wiarygodności, zgodności z prawem i prawidłowości podstawowych transdziałań.

2. Trybunał Obrachunkowy bada zgodność z prawem i prawidłowość wszystkich dochodów i wydatków oraz upewnia się, czy finansami zarządzano rozsądnie.

Kontrole dochodów przeprowadza się zarówno w oparciu o kwoty uznana za należne, jak i faktycznie zapłacone Wspólnocie.

Kontrole wydatków przeprowadza się zarówno w oparciu o podjęte zobowiązania, jak i dokonane wypłaty.

Kontrole mogą być przeprowadzane przed zamknięciem rozliczeń w odnośnym roku budżetowym.

3. Kontrole oparte są na zapisach i, jeżeli jest to konieczne, przeprowadza się je na miejscu, w innych instytucjach Wspólnoty i w Państwach Członkowskich. W Państwach Członkowskich kontrole przeprowadza się w porozumieniu z krajowymi organami kontrolnymi lub, jeżeli te nie posiadają koniecznych

uprawnień, właściwymi służbami krajowymi. Organy te lub służby zawiadamiają Trybunał Obrachunkowy o swoim zamiarze uczenia w kontroli.

Pozostałe instytucje Wspólnoty i krajowe organy kontrolne lub, jeżeli te nie posiadają koniecznych uprawnień, właściwe służby krajowe przesyłają Trybunałowi Obrachunkowemu, na jego wniosek, wszelkie dokumenty lub informacje konieczne do wykonywania jego zadania.

4. Trybunał Obrachunkowy sporządza roczne sprawozdanie po zamknięciu każdego roku budżetowego. Zostaje ono przedstawione innym instytucjom Wspólnoty i opublikowane razem z odpowiedziami tych instytucji na uwagi Trybunału Obrachunkowego w „Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich”. Trybunał Obrachunkowy może także w każdej chwili przedstawiać uwagi, zwłaszcza w formie specjalnych w formie specjalnych sprawozdań, dotyczące poszczególnych kwestii oraz dostarczać opinie na wniosek innej instytucji Wspólnoty.

Przyjmuje on sprawozdania roczne i specjalne oraz opinie większością swoich członków.

Wspiera on Parlament Europejski i Radę przy wykonywaniu ich uprawnień odnośnie kontroli nad realizacją budżetu.

5. Trybunał Obrachunkowy sporządza także oddzielne, roczne sprawozdanie stwierdzające, czy księgowanie operacji innych niż wydatki i dochody wymienione w ustępie 1 i księgowanie związanego z nimi zarządzania finansami Komisji dokonane było w sposób prawidłowy. Sporządza to sprawozdanie w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia roku budżetowego, którego dotyczy zestawienie rachunkowe, i przekazuje je Komisji i Radzie. Komisja przesyła je Parlamentowi Europejskiemu.

TYTUŁ III POSTANOWIENIA EKONOMICZNE I SPOŁECZNE

ROZDZIAŁ I.

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 46

Komisja może w każdej chwili zasięgać opinii rządów, różnych stron zainteresowanych (przedsiębiorstw, pracowników, konsumentów i agentów handlowy) oraz ich stowarzyszeń, jak również wszelkiego rodzaju rzeczoznawców.

Przedsiębiorstwa, pracownicy, konsumenci i agenci handlowi oraz ich stowarzyszenia mogą przedstawiać Komisji wszelkie sugestie lub spostrzeżenia w sprawach ich dotyczących.

Aby dostarczyć wytycznych dla działalności wszystkich zainteresowanych w

wykonywaniu zadań Wspólnoty oraz w celu określenia jej własnej działalności na warunkach przewidzianych w niniejszym Traktacie Komisja na podstawie wymienionych wyżej konsultacji:

1. Prowadzi stałe badania rozwoju rynków i ruchu cen;
  2. Opracowuje okresowe prognozy o charakterze orientacyjnym, dotyczące produkcji, konsumpcji, eksportu i importu;
  3. Określa okresowe cele ogólne w zakresie modernizacji, planowania długoterminowego produkcji i rozwoju zdolności produkcyjnej;
  4. Uczestniczy, na żądanie zainteresowanych rządów, w badaniach możliwości ponownego zatrudnienia w przemyśle istniejącym lub w podejmowanych nowych przedsięwzięciach siły roboczej pozbawionej pracy w wyniku rozwoju rynku lub zmian technicznych;
  5. Zbiera informacje niezbędne dla określenia możliwości polepszania warunków życia i pracy siły roboczej zatrudnionej w gałęziach przemysłu znajdujących się pod jej kontrolą oraz niebezpieczeństw grożących pogorszeniem tych warunków.
- Komisja ogłasza cele oraz prognozy po przedłożeniu ich Komitetowi Doradczemu. Może ona ogłaszać wymienione wyżej prace badawcze oraz informacje.

Artykuł 47

Komisja może zbierać informacje konieczne dla wykonywania jej zadań. Może ona zlecać dokonanie niezbędnych weryfikacji.

Komisja nie może ujawniać informacji, które z natury rzeczy stanowią tajemnicę zawodową, a zwłaszcza informacji dotyczących przedsiębiorstw, ich stosunków handlowych oraz elementów ich kosztów własnych. Z powyższym zastrzeżeniem obowiązana jest ogłaszać dane, które mogą być użyteczne dla rządów lub innych stron zainteresowanych.

Komisja może nakładać na przedsiębiorstwa uchylające się od wykonywania obowiązków wynikających z postanowień niniejszego Artykułu albo na przedsiębiorstwa udzielające świadomie fałszywych informacji grzywny i kary za zwłokę. Grzywnę nakłada się w wysokości 1% rocznego obrotu, a karę za zwłokę do wysokości 5% przeciętnego obrotu dziennego za każdy dzień zwłoki.

Każde naruszenie przez Komisję tajemnicy zawodowej, które wyrządziło szkodę jakiemuś przedsiębiorstwu, stanowi postawę do wniesienia skargi o odszkodowanie do Trybunału Sprawiedliwości, na warunkach przewidzianych w artykule 40.

Artykuł 48

Niniejszy Traktat nie narusza prawa przedsiębiorstwa do zrzeszania się. Przystępowanie do tych zrzeszeń jest dobrowolne. Mogą one prowadzić wszelką działalność, która nie jest sprzeczna z postanowieniami niniejszego Traktatu albo z decyzjami lub zaleceniami Komisji.

W przypadkach, w których niniejszy Traktat wymaga zasięgnięcia opinii Komitetu Doradczego, każde zrzeszenie może przedłożyć Komisji w terminie przez nią oznaczonych, uwagi swoich członków na temat projektowanej działalności.

W celu uzyskania potrzebnych jej informacji lub dla ułatwienia wykonania powierzonych jej zadań, Komisja zwraca się z reguły do zrzeszeń producentów, pod warunkiem, że bądź zapewniają one właściwie wybranym przedstawicielom pracowników i konsumentów udział w swych organach kierowniczych lub komitetach doradczych, bądź też stwarzają w swojej organizacji pracownikom i konsumentom możliwości wyrażania swych interesów w jakikolwiek sposób. Wymienione w poprzednim akapicie zrzeszenia obowiązane są dostarczać Komisji informacji o swojej działalności, które uzna ona za niezbędne. Zrzeszenia komunikują uwagi wymienione w akapicie drugim niniejszego Artykułu oraz informacje dostarczone na podstawie postanowienia akapitu czwartego również zainteresowanemu rządowi.

ROZDZIAŁ II.

POSTANOWIENIA FINANSOWE

Artykuł 49

Komisja upoważniona jest do zapewniania sobie funduszy niezbędnych do wykonywania jej zadań przez opodatkowanie produkcji węgla i stali oraz zaciąganie pożyczek.

Artykuł 50

1. Podatki przeznacza się na pokrywanie:

wydatków administracyjnych przewidzianych w artykule 78;

kosztów pomocy bezzwrotnej przewidzianej w artykule 56 na cele adaptacji

- jeżeli chodzi o ułatwienia finansowe przewidziane w Artykułach 54 i 56, po sięgnięciu do funduszu rezerwowego – na pokrywanie tej części odsetek od pożyczek zaciągniętych przez Komisję, których nie można pokryć z odsetek do pożyczek udzielonych przez Komisję oraz ewentualnych kosztów gwarancji dla pożyczek zaciągniętych bezpośrednio przez przedsiębiorstwa;

- wydatków na popieranie badań technicznych i ekonomicznych na warunkach przewidzianych w ustępie 2 Artykułu 55.

2. Podatki na poszczególne produkty ustala się co roku w zależności od ich przeciętnej wartości; stopa procentowa podatku nie może jednak przekraczać 1 % bez uprzedniego upoważnienia uchwalonego przez Radę, działającą większością dwóch trzecich swych członków. Warunki opodatkowywania i pobierania podatku określa Komisja podejmując decyzję ogólną po zasięgnięciu opinii Rady, unikając w miarę możliwości opodatkowywania zbiorczego.

3. Komisja może zarządzić podwyższenie podatku o maksimum 5% za każdy kwartał zwłoki przedsiębiorstwom, które nie zastosowały się do decyzji wydanych przez nią na podstawie niniejszego Artykułu.

Artykuł 51

1. Komisja może używać funduszków pochodzących z pożyczek jedynie w celu udzielania pożyczek.

Emisja pożyczek Komisji na rynkach Państw Członkowskich podlega przepisom obowiązującym na tych rynkach

W przypadkach, kiedy Komisja uważa, że dla zaciągnięcia pewnych pożyczek konieczna jest gwarancja Państw Członkowskich, zawiadamia o tym po zasięgnięciu opinii Rady zainteresowany rząd lub rządy; żadne Państwo nie jest zobowiązane do udzielania gwarancji.

2. Komisja może dawać gwarancję pożyczkom udzielonym bezpośrednio przedsiębiorstwom przez osoby trzecie, na warunkach przewidzianych w artykule 54.

3. Komisja może regulować warunki udzielania pożyczek lub gwarancji w celu utworzenia funduszu rezerwowego przeznaczonego wyłącznie na ewentualne redukcje podatków przewidzianych w ustępie 1 myślnik trzeci Artykułu 50; kwoty w ten sposób zebrane nie mogą być użyte na pożyczki dla przedsiębiorstw bez względu na to, jaką formę nadano by tym pożyczkom.

4. Komisja nie prowadzi sama działalności o charakterze bankowym, niezbędnej do wykonywania jej zadań finansowych.

Artykuł 52

Państwa Członkowskie podejmują wszelkie odpowiednie kroki w celu zapewnienia swobody przekazywania w granicach obszaru, o którym mowa w akapicie pierwszym Artykułu 79 oraz w sposób przyjęty przy wypłatach handlowych – sum pochodzących z podatków, wszelkiego rodzaju kar pieniężnych i funduszu rezerwowego, w miarę potrzeby użycia ich na cele, na jakie są one przeznaczone zgodnie z niniejszym Traktatem.

Sposoby przekazywania, zarówno między Państwami Członkowskimi, jak i do krajów trzecich, sum wynikających z innych operacji finansowych przeprowadzanych przez Komisję z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi lub z odpowiednimi organizacjami, z tym że żadne Państwo Członkowskie, które reglamentuje wymianę towarową, nie będzie musiało zezwalać na przekazywanie, co do którego nie zaciągnięto wyraźnych zobowiązań.

Artykuł 53

Komisja może, z zastrzeżeniem postanowień Artykułu 58 i rozdziału V Tytułu III:

a) Po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego i Rady, zezwalać na tworzenie, na określonych przez nią warunkach i pod jej kontrolą, wszelkich instytucji finansowych wspólnych dla kilku przedsiębiorstw, które uzna za niezbędne dla wykonywania zadań określonych w artykule 3 i zgodnych z postanowieniami niniejszego Traktatu, a w szczególności z postanowieniem Artykułu 65.

b) Tworzyć sama za jednomyślną zgodą Rady wszelkie instytucje finansowe odpowiadające tymże celom.

Państwa Członkowskie zawiadamiają o utworzeniu lub istnieniu tego rodzaju instytucji Komisję, która po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego i Rady,

przekazuje zainteresowanym Państwom niezbędne zalecenia w przypadkach, gdy istnienie tych instytucji koliduje całkowicie lub częściowo z wykonywaniem niniejszego Traktatu.

ROZDZIAŁ III.

INWESTYCJE I POMOC FINANSOWA

Artykuł 54

Komisja może ułatwiać realizację planów inwestycyjnych, udzielając przedsiębiorstwom pożyczek lub udzielając gwarancji innym pożyczkom, które przedsiębiorstwa zaciągają.

Za jednomyślną zgodą Rady, Komisja może w ten sam sposób pomagać w finansowaniu prac i przedsięwzięć, które bezpośrednio i przede wszystkim przyczyniają się do zwiększenia produkcji, obniżki kosztów własnych lub do ułatwienia zbytu produktów podlegających jej kontroli.

Dla ułatwienia skoordynowanego rozwoju inwestycji, Komisja może żądać, zgodnie z postanowieniami Artykułu 47, uprzedniego przedstawienia poszczególnych projektów, zwracając się w tym celu specjalnie do zainteresowanego przedsiębiorstwa, bądź też podejmując decyzję określającą typ i rozmiar projektów, które podlegają przedstawieniu.

Po umożliwieniu zainteresowanym przedłożenia ich uwag, może ona uchwalić umotywowaną opinię o tych projektach w ramach celów ogólnych przewidzianych w artykule 46. Jest ona zobowiązana do wydania takiej opinii na żądanie zainteresowanego przedsiębiorstwa. Komisja zawiadamia o opinii zainteresowane przedsiębiorstwo i podaje ją do wiadomości odnośnego rządu. Wykaz opinii jest publikowany.

Jeżeli Komisja uzna, że finansowanie projektu lub eksploatacja przewidzianych w nim urządzeń wymagałyby subwencji, pomocy, ochrony lub dyskryminacji sprzecznych z niniejszym Traktatem – powzięta z tego względu nieprzychylna opinia posiada moc decyzji w znaczeniu Artykułu 14 i pociąga za sobą dla zainteresowanego przedsiębiorstwa zakaz użycia przy realizowaniu tego projektu innych środków poza swoimi własnymi funduszami.

Komisja może nakładać na przedsiębiorstwa, które zlekceważą zakaz przewidziany w akapicie poprzednim, grzywny o maksymalnej wysokości równej sumie środków użytych bezprawnie w celu realizacji danego projektu.

Artykuł 55

1. Komisja zobowiązana jest popierać badania techniczne i ekonomiczne dotyczące produkcji oraz rozwoju konsumpcji węgla i stali, jak również bezpieczeństwa pracy w tych przemysłach. W tym celu doprowadza ona do nawiązania wszelkich właściwych kontaktów przez istniejące organizacje badawcze.

2. Po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego, Komisja może pobudzać i

ułatwiać rozwój tych badań:

a) Zachęcając do wspólnego finansowania ich przez zainteresowane przedsiębiorstwa.

b) Asygnując na ten cel fundusze otrzymane tytułem darowizny;

c) Przeznaczając na ten cel, po otrzymaniu pozytywnej opinii Rady, fundusze pochodzące z podatków przewidzianych w artykule 50, z tym jednak, by nie został przekroczony pułap określony w ustępie 2 wspomnianego Artykułu.

Wyniki badań finansowych na warunkach przewidzianych w punktach b) i c) udostępnia się wszystkim zainteresowanym należącym do Wspólnoty.

3. Komisja wydaje opinie, które mogą przyczynić się do upowszechnienia ulepszeń technicznych, szczególnie jeżeli chodzi o wymianę patentów i udzielanie licencji na eksploatację.

Artykuł 56

1. Jeżeli wprowadzenie, w ramach celów ogólnych wyznaczonych przez Komisję, nowej technologii lub nowego wyposażenia technicznego prowadzi w przemyśle węglowym lub stalowym do wyjątkowo dużej redukcji zapotrzebowania na siłę roboczą, pociągając za sobą w jednym lub kilku regionach szczególne trudności w ponownym zatrudnieniu zwolnionej siły roboczej, Komisja na żądanie zainteresowanych rządów:

a) Zasięga opinii Komitetu Doradczego

b) Może ułatwić w sposób przewidziany w artykule 54, przemysłach podlegających jej kontroli bądź za zgodą Rady w każdym innym przemyśle, sfinansowanie zatwierdzonych przez nią projektów ekonomicznie zdrowej, nowej działalności gospodarczej zapewniającej ponowne, produktywne zatrudnienie zwolnionej siły roboczej;

c) Przyznaje pomoc bezzwrotną jako swój udział w finansowaniu:

- odszkodowań wypłacanych pracownikom do chwili ponownego zatrudnienia;

- zasiłków przyznawanych pracownikom na koszty urządzenia się na nowym miejscu;

- przekwalifikowania pracowników zmuszonych do zmiany zawodu.

Komisja uzależnia przyznanie pomocy bezzwrotnej do wniesienia przez zainteresowane Państwo specjalnego wkładu co najmniej równego kwocie tej pomocy bezzwrotnej, chyba że Rada, działając większością dwóch trzecich, zezwoli na odstępianie od tego wymogu.

2. Jeżeli występują zasadnicze zmiany warunków zbytu w przemyśle węglowym i stalowym nie odnoszące się bezpośrednio do tworzenia wspólnego rynku, które jednak zmuszają poszczególne przedsiębiorstwa do ostatecznego zaprzestania, ograniczenia lub zmiany ich działalności, i jeżeli zainteresowane rządy złożą odpowiedni wniosek, to:

a) Komisja może na zasadach określonych w artykule 54 w odniesieniu do podlegających jej właściwości gałęzi przemysłu lub, za zgodą Rady, w każdej innej gałęzi przemysłu, ułatwiać finansowanie przez Komisję zaakceptowanych

programów dotyczących tworzenia nowych gospodarczo zdrowych miejsc pracy lub reorganizacji przedsiębiorstw, które są zdolne zapewnić ponowne produktywne zatrudnienie zwolnionej siły roboczej;

b) Komisja może zezwolić na udzielenie bezzwrotnej pomocy, aby poprzez nią przyczynić się do:

- zapłaty odszkodowań wypłacanych pracownikom do chwili ponownego zatrudnienia;

- przyznania dotacji przedsiębiorstwom w celu opłacenia personelu czasowo urlopowanego z powodu koniecznej zmiany profilu działalności przedsiębiorstwa;

- wypłaty zasiłków przyznawanych pracownikom na koszty urządzenia się na nowym miejscu pracy;

- dofinansowania przekwalifikowania pracowników zmuszonych do zmiany zawodu.

Komisja uzależnia przyznanie pomocy bezzwrotnej od wniesienia przez zainteresowane Państwo specjalnego wkładu co najmniej równego kwocie tej pomocy bezzwrotnej, chyba że Rada, działając większością dwóch trzecich, zezwoli na odstąpienie od tego wymogu.

ROZDZIAŁ IV.

PRODUKCJA

Artykuł 57

W zakresie produkcji Komisja stosuje przede wszystkim pozostające w jej dyspozycji metody działania pośredniego, takie jak:

- współdziałanie z rządami w celu stabilizowania poziomu ogólnej konsumpcji lub wpływania na zmianę tego poziomu zwłaszcza w zakresie usług świadczonych przez przedsiębiorstwa użyteczności publicznej;

- interwencje w sprawach cen i polityki handlowej przewidziane w niniejszym Traktacie.

Artykuł 58

1. W przypadku zmniejszania się popytu, jeżeli Komisja uzna, że Wspólnota znajduje się w obliczu jawnego kryzysu i że środki działania przewidziane w artykule 57 nie pozwalają na stawienie mu czoła, zobowiązana jest, po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego i za zgodą Rady, wprowadzić system ograniczeń ilościowych produkcji, uzupełniany w miarę potrzeby, środkami przewidzianymi w artykule 74.

Jeżeli Komisja nie podejmuje działań, każde z Państw Członkowskich może zawiadomić o tym Radę, która jednomyślną uchwałą jest w stanie zobowiązać Komisję do wprowadzenia systemu ograniczeń ilościowych.

2. Komisja na podstawie badań przeprowadzonych w porozumieniu z przedsiębiorstwami i ich zrzeszeniami, ustala sprawiedliwe ograniczenia ilościowe, biorąc pod uwagę zasady wymienione w Artykułach 2, 3 i 4. Może ona w

szczególności regulować tempo produkcji przedsiębiorstw przez odpowiednie opodatkowanie tej części produktów, która przekroczy poziom ustalony decyzją ogólną.

Sumy w ten sposób otrzymane przeznacza się na pomoc dla przedsiębiorstw, których tempo produkcji uległo zmniejszeniu poniżej ustalonego poziomu, przede wszystkim w celu utrzymania w tych przedsiębiorstwach w miarę możliwości stanu zatrudnienia.

3. System ograniczeń ilościowych znosi się na wniosek Komisji, skierowany do Rady po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego, lub na wniosek rządu któregośkolwiek z Państw Członkowskich, jeżeli Rada nie podejmie odmiennej decyzji uchwalonej jednomyślnie, gdy wniosek zgłasza Komisja, lub zwykłą większością, gdy zgłasza go jeden z rządów. Komisja ogłasza zniesienie systemu ograniczeń ilościowych.

4. Komisja może nakładać na przedsiębiorstwa, które nie zastosują się do decyzji podjętych przez nią na mocy niniejszego Artykułu, grzywny nie większe od wartości produkcji przekraczającej ograniczenia ilościowe.

Artykuł 59

1. Jeżeli Komisja po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego stwierdzi, że Wspólnota znajduje się w obliczu poważnego braku niektórych lub wszystkich produktów objętych jej kontrolą i że środki działania przewidziane w artykule 57 nie wystarczają dla stawienia czoła tej sytuacji, zawiadamia o tym Radę i proponuje zastosowanie niezbędnych środków, chyba że Rada, działając jednomyślnie, zadecyduje inaczej.

Jeżeli Komisja nie podejmie działań, każde z Państw Członkowskich może zawiadomić o tym Radę, która, decyzją powziętą jednomyślnie, może stwierdzić istnienie wymienionej wyżej sytuacji.

2. Rada na wniosek Komisji i po zasięgnięciu jej opinii decyduje, działając jednomyślnie, z jednej strony o priorytecie w zakresie konsumpcji, z drugiej zaś o rozdziale zasobów węgla i stali Wspólnoty pomiędzy przemysł objęte jej kontrolą oraz między eksport i inne rodzaje konsumpcji.

Na podstawie ustalonego w ten sposób priorytetu w zakresie konsumpcji, Komisja po zasięgnięciu opinii zainteresowanych przedsiębiorstw ustala plany produkcji, które przedsiębiorstwa obowiązane są wykonać.

3. W razie braku jednomyślnej decyzji Rady w sprawie środków przewidzianych w ustępie 2, Komisja biorąc za podstawę konsumpcję i eksport przystępuje sama do rozdziału zasobów Wspólnoty pomiędzy Państwa Członkowskie niezależnie od lokalizacji produkcji.

W każdym z Państw Członkowskich rozdziału zasobów przydzielonych przez Komisję dokonuje się na odpowiedzialność rządu, bez uszczerbku dla dostaw przewidzianych dla innych Państw Członkowskich i z zastrzeżeniem zasięgnięcia opinii Komisji w kwestii podziału tych zasobów na część przeznaczoną a eksport oraz na zaopatrzenie przemysłu węglowego i stalowego.

Jeżeli część przeznaczona przez dany rząd na eksport jest mniejsza od wskaźników

przyjętych za podstawę dla całego przydziału dla tego Państwa Członkowskiego, Komisja opracowując nowy rozdzielnik podzieli w miarę potrzeby zasoby zwolnione w ten sposób do konsumpcji pomiędzy Państwa Członkowskie.

Jeżeli względne zmniejszenie części przeznaczonych przez dany rząd na utrzymanie w ruchu przemysłów węgla i stali pociąga za sobą zmniejszanie się produkcji Wspólnoty, przydział odpowiednich produktów dla tego Państwa Członkowskiego zostaje przy opracowywaniu nowego rozdzielnika zmniejszony proporcjonalnie do spowodowanego w powyższy sposób zmniejszania się produkcji.

4. W każdym przypadku Komisja obowiązana jest rozdzielać przedsiębiorstwom sprawiedliwie ilości przyznane przemysłom podlegającym jej kontroli, na podstawie badań przeprowadzonych łącznie ze zrzeczeniami przedsiębiorstw.

5. W sytuacji przewidzianej w ustępie 1 niniejszego Artykułu, Komisja może podjąć decyzję o ustanowieniu we wszystkich Państwach Członkowskich ograniczeń eksportu do państw trzecich, zgodnie z postanowieniami Artykułu 57, po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego i za zgodą Rady; gdy Komisja nie podejmie działań w tej kwestii, decyzję taką może podjąć Rada, działając jednomyślnie, na wniosek jednego z rządów.

6. Komisja może znieść system wprowadzony zgodnie z postanowieniami niniejszego Artykułu, po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego i Rady. Nie może one tego uczynić, jeżeli Rada sprzeciwi się temu, działając jednomyślnie.

Jeżeli Komisja nie podejmie działań w tej kwestii, Rada może znieść ten system, działając jednomyślnie.

7. Komisja może nakładać na przedsiębiorstwa, które nie zastosują się do decyzji powziętych przez nią na mocy niniejszego Artykułu, grzywny nie większe od podwójnej wartości produkcji lub dostaw zarządzonych i niezrealizowanych lub obróconych na inne cele.

ROZDZIAŁ V

CENY

Artykuł 60

1. W zakresie cen zakazuje się postępowania sprzecznego z postanowieniami Artykułów 2, 3 i 4, a zwłaszcza:

- nieuczciwej konkurencji, w szczególności wyłącznie czasowych lub wyłącznie lokalnych obniżek cen mających na celu zdobycie pozycji monopolistycznej wewnątrz wspólnego rynku;

- praktyk dyskryminacyjnych obejmujących stosowanie przez sprzedawcę wewnątrz wspólnego rynku różnych warunków przy analogicznych działaniach, zwłaszcza zależnie od przynależności nabywców.

Komisja może określić decyzją powziętą po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego i Rady, jakie praktyki są objęte wymienionym zakazem.

2. W wymienionych wyżej celach:

a) Należy ogłaszać listy cen i warunki sprzedaży stosowane przez przedsiębiorstwa

na wspólnym rynku w zakresie i w sposób określony przez Komisję po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego; jeżeli Komisja stwierdzi, że przedsiębiorstwa ustalając listę cen wybrało niewłaściwą podstawę, a zwłaszcza taką, która pozwala na ominięcie postanowień punktu b, przekazuje mu odpowiednie zalecenia;

b) Stosowane sposoby wyliczania nie mogą prowadzić do włączania do cen danego przedsiębiorstwa na wspólnym rynku, które zostały sprowadzone do ich równoważników opartych na punkcie wybranym za podstawę ustalenia listy cen:

- zwyczaj ponad cenę wymienioną w danej liście cen podobnych transdziałań;
- lub obniżek tych cen, przekraczających wielkość pozwalającą zrównać ofertę z listą cen ustaloną na podstawie innego punktu, stwarzającą nabywcy najdogodniejsze warunki w miejscu dostawy;
- lub granice ustalone dla każdej kategorii wytworów, po wzięciu pod uwagę ich pochodzenia i przeznaczenia, decyzją Komisji, podjętą po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego.

Decyzje takie podejmuje się gdy stają się konieczne w celu uniknięcia zakłóceń w granicach wspólnego rynku lub jego części czy też zachwiania równowagi, jakie może wynikać wskutek różnic w metodach wyliczania zastosowanych w odniesieniu do produktów gotowych i do surowców będących ich podstawą. Decyzje te nie stanowią przeszkody dla dostosowywania przez przedsiębiorstwa spoza Wspólnoty pod warunkiem zawiadomiania Komisji o takich działaniach, przy czym w przypadkach nadużyć Komisja może ograniczać lub pozbawiać dane przedsiębiorstwa prawa do korzyści wypływających z tego przywileju

Artykuł 61

Komisja może ustalać w stosunku do poszczególnych produktów lub ich grup podlegających jej kontroli, na podstawie badań przeprowadzonych z przedsiębiorstwami i ich zrzeszeniami, zgodnie z postanowieniami ustępu 1 Artykułu 46 i akapitu trzeciego Artykułu 48 oraz po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego i Rady w kwestii, czy działanie taka jest pożądana, jak również w kwestii ustalonego w jej wyniku poziomu cen;

a) Ceny maksymalne w granicach wspólnego rynku, jeżeli uzna, że decyzja taka jest niezbędna dla osiągnięcia celów wymienionych w artykule 3, a zwłaszcza w jego punkcie c;

b) Ceny minimalne w granicach wspólnego rynku, jeżeli stwierdzi istnienie lub niebezpieczeństwo wyraźnego kryzysu oraz konieczność takiej decyzji dla osiągnięcia celów wymienionych w artykule 3;

c) Ceny wywozowe minimalne lub maksymalne, po zasięgnięciu opinii zainteresowanych zrzeszeń przedsiębiorstw lub samych przedsiębiorstw oraz w sposób dostosowany do charakteru rynku obcych, jeżeli działanie taka może być skutecznie kontrolowana i wydaje się niezbędna, czy to ze względu na niebezpieczeństwa zagrażające przedsiębiorstwom wobec sytuacji na rynku, czy też dla osiągnięcia w międzynarodowych stosunkach gospodarczych celu wymienionego w punkcie f artykułu 3 oraz bez szkody – w przypadku

wyznaczenia ceny minimalnej- stosowania postanowień przewidzianych w ostatnim akapicie ustępu 2 Artykułu 60.

Wyznaczając ceny Komisja obowiązana jest brać pod uwagę konieczność zapewnienia zarówno przemysłowi węglowemu i stalowemu, jak i przemysłom nabywającym ich produkty zdolności konkurowania, zgodnie z zasadami określonymi w punkcie c Artykułu 3. Jeżeli Komisja nie podejmie w wymienionych wyżej okolicznościach działania, rząd któregokolwiek z Państw Członkowskich może zawiadomić o tym Radę, która władna jest na podstawie decyzji powziętej jednomyślnie zażądać od Komisji wyznaczenia cen maksymalnych lub minimalnych.

Artykuł 62

Jeżeli dla uniknięcia ukształtowania się ceny węgla na poziomie kosztów produkcji kopalń o najwyższych kosztach eksploatacji, których utrzymanie w ruchu jest czasowo niezbędne do osiągnięcia celów wymienionych w artykule 3, Komisja uzna, że działanie takie jest najbardziej właściwe, może ona po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego upoważnić do wykonania kompensat;

- przedsiębiorstwa, które należą do jednego zagłębia węglowego i stosują te same listy cen;

- po zasięgnięciu opinii Rady, przedsiębiorstwa z różnych zagłębi.

Wymienione kompensaty można ponadto wprowadzić na warunkach przewidzianych w artykule 53.

Artykuł 63

1. Jeżeli Komisja stwierdzi, że nabywcy systematycznie stosują praktyki dyskryminacyjne, w szczególności na podstawie umów zawartych przez instytucje o charakterze użyteczności publicznej, kieruje niezbędne zalecenia do zainteresowanych rządów.

2. Komisja może podejmować, w zakresie jaki uzna za niezbędny, decyzje.

a) Nakładające na przedsiębiorstwa obowiązek ustalania warunków sprzedaży w jaki sposób, aby ich odbiorcy i agenci zobowiązali się stosować do zasad ustalonych przez Komisję w wykonaniu postanowień niniejszego rozdziału;

b) Obciążające przedsiębiorstwa odpowiedzialnością za naruszenie zaciągniętych w ten sposób zobowiązań dokonane przez ich bezpośrednich agentów lub przedstawicieli działających w ich imieniu.

Może ona w przypadku naruszenia przez nabywcę zaciągniętych w ten sposób zobowiązań ograniczyć prawo przedsiębiorstw Wspólnoty do dokonywania transdziałań z danym nabywcą, przy czym w razie ponownego naruszenia ograniczenie to może nawet przyjąć postać czasowego zakazu dokonywania transdziałań. W tym ostatnim przypadku, bez uszczerbku dla postanowień Artykułu 33, nabywca ma prawo odwołania się do Trybunału Sprawiedliwości.

3. Ponadto Komisja może kierować do zainteresowanych Państw Członkowskich wszelkie zalecenia, jakie uzna za niezbędne, w tym celu, aby zapewnić poszanowanie przez wszystkie przedsiębiorstwa lub instytucje zajmujące się

dystrybucją węgla lub stali zasad ustalonych w wykonaniu postanowień ustępu 1 Artykułu 60 .

Artykuł 64

Komisja może nakładać na przedsiębiorstwa naruszające postanowienia niniejszego rozdziału lub decyzje podjęte w celu ich wykonania, grzywny nie wyższe od podwójnej wartości towarów sprzedanych nieprawidłowo. W przypadku ponownego naruszenia maksymalna wysokość grzywny zostaje podwojona.

ROZDZIAŁ VI.

POROZUMIENIA I KONCENTRACJE

Artykuł 65

1. Zakazuje się zawierania jakichkolwiek porozumień przez przedsiębiorstwa, podejmowania jakichkolwiek decyzji przez zrzeszenia przedsiębiorstw oraz prowadzenia jakichkolwiek uzgodnionych praktyk, które zmierzałyby bezpośrednio lub pośrednio do usunięcia w granicach wspólnego rynku ograniczenia lub wypaczenia swobody konkurencji, a w szczególności zmierzających do:

- a) Wyznaczania cen lub przyjęcia zasad przesądzających o ich wysokości;
- b) Ograniczenia lub kontrolowania produkcji, postępu technicznego lub inwestycji;
- c) Podziału rynków produkcji, odbiorców lub źródeł zaopatrzenia

2. Jednakże Komisja zezwoli na zawieranie w odniesieniu do ściśle określonych produktów porozumień w celu specjalizacji produkcji albo zawierania wspólnych umów kupna lub sprzedaży określonych produktów, jeżeli uzna, że:

- a) Taka specjalizacja albo wspólne zakupy lub sprzedaż przyczynią się do istotnego ulepszenia produkcji lub rozdziału danych produktów;
- b) Dane porozumienie ma istotne znaczenie dla uzyskania wymienionych skutków i nie wprowadza ograniczeń większych niż to jest w tym celu niezbędne, oraz
- c) Nie umożliwia zainteresowanym przedsiębiorstwom określenia cen, kontrolowania albo ograniczenia produkcji lub zbytu istotnej części tych produktów na wspólnym rynku ani uchylecia się od skutecznej konkurencji innych przedsiębiorstw ze wspólnego rynku.

Jeżeli Komisja uzna, mając zwłaszcza na uwadze przedsiębiorstwa dystrybucyjne, że jakieś umowy są całkowicie podobne pod względem charakteru i skutków do umów, o których mowa wyżej, wyrazi również na nie zgodę pod warunkiem, że stwierdzi iż czynią one zadość tym samym wymogom.

Zezwoleń można także udzielać na określonych warunkach i na czas ograniczony. W tym przypadku Komisja wznawia zezwolenie raz lub wielokrotnie, jeżeli stwierdzi, że w chwili wznowienia porozumienia te nadal spełniają warunki przewidziane w punktach a do c.

Komisja cofa zezwolenie lub zmienia jego warunki, jeżeli stwierdzi, że w wyniku

zmiany okoliczności porozumienie nie spełnia już wymienionych wyżej wymogów lub że rzeczywiście jego skutki albo skutki jego stosowania są sprzeczne z warunkami, których spełnienie wymagane jest dla udzielenia zezwolenia.

Decyzje w sprawie udzielenia zezwolenia, jego wznowienia, zmiany odmowy lub cofnięcia, jak również ich uzasadnienia ogłasza się, przy czym w takich przypadkach nie znajdują zastosowania ograniczenia wymienione w akapicie drugim Artykułu 47.

3. Komisja może otrzymywać zgodnie z postanowieniami Artykułu 47 wszelkie informacje niezbędne dla wykonania niniejszego Artykułu, czy to na specjalne żądanie skierowane do zainteresowanych, czy też na podstawie regulaminu określającego charakter porozumień, decyzje lub praktyki, o których należy go powiadomić.

4. Porozumienia lub decyzje zakazane zgodnie z ustępem 1 niniejszego Artykułu są nieważne z mocy prawa i nie można powoływać się na nie przed żadnym sądem w Państwach Członkowskich.

Komisja posiada wyłączne prawo orzekania o zgodności wymienionych porozumień lub decyzji z postanowieniami niniejszego artykułu, z zastrzeżeniem możliwości odwołania się do Trybunału Sprawiedliwości.

5. Komisja może nakładać na przedsiębiorstwa, które zawarły nieważne z mocy prawa, zastosowały lub usiłowały zastosować za pomocą arbitrażu, kary bojkotu lub innych środków, porozumienia lub decyzje nieważne z mocy prawa albo porozumienie, na które odmówiono lub cofnięto zezwolenie, albo też na przedsiębiorstwa, które otrzymały zezwolenie w wyniku świadomego udzielenia informacji fałszywych lub błędnych albo które stosują praktyki sprzeczne z postanowieniami postępu 1 – grzywny oraz kary za zwłokę nie wyższe od podwójnej wartości obrotów produktami stanowiącymi przedmiot porozumienia, decyzji lub praktyk sprzecznych z postanowieniami niniejszego Artykułu; jeżeli cel porozumienia, decyzji lub praktyki stanowi ograniczenie produkcji, postępu technicznego lub inwestycji, górną granicę można przesunąć do 10% rocznego obrotu danych przedsiębiorstw w odniesieniu do grzywny i do 20% obrotu dziennego w odniesieniu za zwłokę.

Artykuł 66

1. Każda operacja dokonana przez osobę lub przedsiębiorstwo albo grupę osób lub przedsiębiorstw, powodująca samą przez się bezpośrednio lub pośrednio w granicach terytoriów wymienionych w akapicie pierwszym Artykułu 79 koncentrację przedsiębiorstw, z których co najmniej jedno jest przedsiębiorstwem w rozumieniu Artykułu 80, wymaga – z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 – uprzedniego zezwolenia Komisji niezależnie od tego, czy dotyczy ona jednego, czy też szeregu produktów i czy stanowi wynik fuzji, nabycia działań lub aktywów, pożyczki, umowy czy też zastosowania innego środka kontroli. W celu stosowania powyższych postanowień Komisja określi w regulaminie wydanym po zasięgnięciu opinii Rady, co należy rozumieć przez kontrolowanie przedsiębiorstwa.

2. Komisja udzieli zezwolenia wymienionego w ustępie poprzednim, jeżeli uzna, że planowana operacja nie umożliwi zainteresowanym osobom lub przedsiębiorstwom w odniesieniu do produktu lub produktów podlegających jej kontroli:

- określania cen, kontrolowania lub ograniczania produkcji albo rozdziału lub też utrudniania skutecznej konkurencji na znacznej części rynku wymienionych produktów;

- lub omijania zasad konkurencji wynikających ze stosowania postanowień niniejszego Traktatu, w szczególności przez uzyskanie sztucznie uprzywilejowanej pozycji zapewniającej istotne korzyści w zakresie dostępu do źródeł zaopatrzenia i rynków zbytu.

Podejmując tę decyzję zgodnie z zasadą niedyskryminowania, przyjętą w punkcie b Artykułu 4, Komisja bierze pod uwagę wielkość przedsiębiorstw tego samego typu istniejących na terenie Wspólnoty, w zakresie, w jakim uważa to za uzasadnione dla uniknięcia lub naprawienia szkód wynikających z nierówności w warunkach konkurencji.

Komisja może uzależnić wydanie zezwolenia od spełnienia wszelkich warunków, jakie uzna za właściwe dla celów niniejszego ustępu.

Przed wypowiedzeniem się w kwestii ordynacji dotyczącej przedsiębiorstw, z których przynajmniej jedno nie spełnia wymogów Artykułu 80, Komisja zasięga opinii zainteresowanego rządu.

3. Komisja zwolni od obowiązku posiadania uprzedniego zezwolenia te kategorie operacji, które ze względu na wielkość aktywów lub przedsiębiorstw objętych nimi, rozpatrywane łącznie z charakterem koncentracji stanowiącej ich wynik należy uważać za odpowiadające warunkom ustępu 2. Regulamin ustalony w tym celu za zgodą Rady określi jednocześnie warunki stosowania tego wyjątku.

4. Komisja może, nie naruszając postanowień Artykułu 47 dotyczących przedsiębiorstwa podlegających jej kontroli, bądź wobec wydania po zasięgnięciu opinii Rady regulaminu określającego charakter operacji, o których należy zawiadamiać Komisję, bądź na specjalne żądanie skierowane do zainteresowanych zgodnie z regulaminem – otrzymywać od osób fizycznych lub prawnych, które nabyły lub przekształciły prawa lub aktywa, albo zamierzają je nabyć lub przekształcić, wszelkie informacje niezbędne dla stosowania niniejszego Artykułu do operacji, które mogą wywoływać skutki przewidziane w ustępie 1.

5. Jeżeli Komisja stwierdzi, że dokonano koncentracji naruszając postanowienia ustępu 1, lecz zgodnie z warunkami wymienionymi w ustępie 2, wówczas uzależni aprobatę tej koncentracji od zapłacenia przez osoby, które nabyły lub przekształciły prawa lub aktywa, grzywny przewidzianej w akapicie drugim ustępu 6, przy czym jej wysokość, w przypadkach gdy będzie oczywiste, że należało zwrócić się o zezwolenie, nie może być mniejsza od połowy maksymalnej wielkości przewidzianej w wymienionym akapicie. Jeżeli grzywna nie zostanie wpłacona, Komisja zastosuje środki przewidziane w dalszym ciągu tego Artykułu w wypadku koncentracji uznanej za bezprawną.

Jeżeli Komisja dojdzie do przekonania, że dokonano koncentracji nie

odpowiadającej ogólnym lub szczegółowym warunkom wymaganym przez ustęp 2 dla uzyskania zezwolenia, wówczas stwierdza w umotywowanej decyzji bezprawny charakter tej koncentracji i – po umożliwieniu zainteresowanym przedstawienia swoich uwag – zarządza dekoncentrację przedsiębiorstw lub aktywów połączonych bezprawnie albo zniesienie wspólnej kontroli lub podjęcie jakichkolwiek innych czynności, które uzna za właściwe dla przywrócenia niezależności danych przedsiębiorstw lub aktywów oraz przywrócenia normalnych warunków konkurencji. Każda osoba bezpośrednio zainteresowana może odwołać się od takich decyzji na warunkach przewidzianych w artykule 33. Niezależnie od postanowień wymienionego Artykułu Trybunał Sprawiedliwości posiada w pełni kompetencję dokonywania ocen, czy przeprowadzona operacja ma charakter koncentracji w rozumieniu ustępu 1 niniejszego Artykułu oraz regulaminów wydanych w wykonaniu tego ustępu. Odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości ma moc zawieszająca. Można je wnieść dopiero po wydaniu przewidzianych wyżej zarządzeń, chyba że Komisja wyrazi zgodę na wniesienie oddzielnego odwołania od decyzji stwierdzającej bezprawny charakter dokonanej operacji.

Komisja może w każdej chwili podjąć lub spowodować podjęcie kroków zabezpieczających, które uzna za niezbędne dla zabezpieczenia interesów przedsiębiorstw konkurujących oraz osób trzecich, jak również dla zapobieżenia wszelkiej działań, która mogłaby utrudnić wykonanie jej decyzji, chyba że zastosowano postanowienia akapitu trzeciego Artykułu 39. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości nie podejmie odmiennej decyzji, odwołania nie wstrzymują zastosowania takich kroków zabezpieczających.

Komisja wyznacza zainteresowanym odpowiedni termin do wykonania jej decyzji, po upływie którego może nakładać kary za zwłokę nie przekraczające jednego promila wartości danych praw lub aktywów za każdy dzień.

Ponadto, jeżeli zainteresowani nie wykonują swoich zobowiązań, Komisja podejmie sama kroki egzekucyjne, a zwłaszcza może w przedsiębiorstwach podlegających jej kontroli zawiesić wykonywanie praw związanych z nabytymi nielegalnie aktywami, spowodować wyznaczenie przez władzę sądową zarządcy dla tych aktywów, zorganizować ich przymusową sprzedaż w warunkach zabezpieczających uzasadnione interesy ich właścicieli i anulować – w odniesieniu do osób fizycznych lub prawnych, które nabyły w wyniku nielegalnej operacji dane prawa lub aktywa – akty, decyzje, rezolucje lub uchwały kierowniczych organów przedsiębiorstw poddanych bezprawnie ustanowionej kontroli.

Komisja może także kierować do zainteresowanych Państw Członkowskich zalecenia niezbędne dla spowodowania, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, realizacji kroków przewidzianych w poprzednich akapitach.

Działając w zakresie swoich kompetencji Komisja bierze pod uwagę nabyte w dobrej wierze prawa osób trzecich.

6. Komisja może nakładać grzywny nie przekraczające:

- 3% wartości aktywów nabytych lub przekształconych, albo które mają być nabyte lub przekształcone – na osoby fizyczne lub prawne uchylające się od wykonania postanowień wymienionych w ustępie 4;

- 10% wartości aktywów nabytych lub przekształconych – na osoby fizyczne lub prawne uchylające się od wykonania postanowień wymienionych w ustępie 1. Powyższe maksimum wzrasta po upływie dwunastu miesięcy od dokonania operacji o jedną dwudziestą czwartą za każdy dalszy miesiąc, jaki upłynie do chwili stwierdzenia przez Komisję wykroczenia;

-10% wartości aktywów nabytych lub przekształconych, albo które mają być nabyte lub przekształcone – na osoby fizyczne lub prawne, które skorzystały albo usiłowały skorzystać z postanowień ustępu 2 za pomocą fałszywych lub błędnych informacji;

-15% wartości aktywów nabytych lub przekształconych – na przedsiębiorstwa podlegające jej kontroli, które wzięły udział lub dopomogły w dokonaniu operacji sprzecznych z postanowieniami niniejszego Artykułu.

Osoby, przeciwko którym zastosowano sankcje przewidziane w niniejszym ustępie, mogą odwołać się do Trybunału Sprawiedliwości na warunkach wymienionych w artykule 36.

7. Jeżeli Komisja stwierdzi, że przedsiębiorstwa publiczne lub prywatne, które faktycznie lub na drodze prawnej zdobyły, albo zdobywają na rynku jednego z produktów podlegających jej kontroli pozycję dominującą, chroniącą je przez skuteczną konkurencją w pokaźnej części wspólnego rynku, korzystają z tej pozycji w celach sprzecznych z celami niniejszego Traktatu – kieruje do nich wszelkie zalecenia odpowiednie dla zapewnienia, aby pozycji tej nie wykorzystywano w wymienionych celach. Jeżeli zalecenia te nie zostaną we właściwym czasie zadowalająco wykonane, Komisja oznaczy ceny i warunki sprzedaży jakie dane przedsiębiorstwo powinno stosować albo ustali dla niego plan produkcji lub plan dostaw, podejmując po zasięgnięciu opinii zainteresowanego rządu decyzje wyposażone w sankcje przewidziane odpowiednio w Artykułach 58, 59 i 64.

ROZDZIAŁ VII.

UTRUDNIANIE WARUNKÓW KONKURENCJI

Artykuł 67

1. Zainteresowany rząd zobowiązany jest zawiadomić Komisję o każdym działaniu Państwa Członkowskiego, które może wywrzeć odczuwalny wpływ na warunki konkurencji w przemyśle węglowym i stalowym.

2. Jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że takie działanie – w wyniku istotnego zwiększania różnic w kosztach produkcji, nie osiągniętego drogą zmian w rentowności – spowoduje poważne zachwianie równowagi, Komisja, po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego i Rady, może podjąć następujące kroki.

Jeżeli działanie danego Państwa wywołuje skutki szkodliwe dla przedsiębiorstw węglowych lub stalowych podlegających jego jurysdykcji – Komisja może to Państwo upoważnić do udzielenia im pomocy, której wysokość, warunki oraz czas

trwania zostaną uzgodnione z Komisją. W przypadku wywierających takie same skutki zmian w wysokości płac, jak również w warunkach pracy, stosuje się te same postanowienia nawet wówczas, jeżeli zmiany te nie są skutkiem działań podjętych przez Państwo.

Jeżeli działanie danego Państwa wywołuje skutki szkodliwe dla przedsiębiorstw węglowych lub stalowych podlegających jurysdykcji innych Państw Członkowskich, Komisja kieruje do niego zalecenie usunięcia wymienionych skutków przez podjęcie kroków, które Państwo to uzna za najbardziej zgodne z interesem zachowania równowagi swojej gospodarki.

3. Jeżeli działanie danego Państwa powoduje zmniejszanie się różnic kosztów produkcji wskutek przyznania szczególnych korzyści lub nałożenia szczególnych obciążeń na przedsiębiorstwa węglowe lub stalowe podlegające jego jurysdykcji, w porównaniu z innymi przemysłami tego kraju – Komisja może, po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego i Rady, skierować do tego Państwa niezbędne zalecenia.

ROZDZIAŁ VIII.

PLACE I RUCH SIŁY ROBOCZEJ

Artykuł 68

1. Stosowanie niniejszego Traktatu nie wywiera wpływu na sposoby ustalania płac i obowiązujących świadczeń socjalnych w przemyśle węglowym i stalowym w poszczególnych Państwach Członkowskich, z zastrzeżeniem następujących postanowień.

2. Jeżeli Komisja stwierdzi, że nienormalnie niski poziom cen w jednym przedsiębiorstwie lub grupie przedsiębiorstw jest wynikiem ustalenia przez te przedsiębiorstwa płac na poziomie nienormalnie niskim w porównaniu z poziomem płac w ich regionie – kieruje do tych przedsiębiorstw, po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego, niezbędne zalecenia. Jeżeli nienormalnie niskie płace wynikają z decyzji rządowych, Komisja porozumiewa się z zainteresowanym rządem, do którego po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego może w przypadku braku zgody skierować zalecenie.

3. Jeżeli Komisja uzna, że obniżka płac pociąga za sobą jednocześnie obniżkę poziomu życia siły roboczej i że stosuje się ją w charakterze stałego środka regulacji ekonomicznej w przedsiębiorstwach lub środka konkurencji między przedsiębiorstwami – kieruje, po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego, do zainteresowanego przedsiębiorstwa lub rządu zalecenie zmierzające do zapewnienia sile roboczej na koszt przedsiębiorstwa korzyści kompensujących tę obniżkę.

Postanowienie niniejsze nie stosuje się do:

a) Kroków o charakterze powszechnym podjętych przez Państwo Członkowskie dla ustalenia swojej równowagi zewnętrznej, bez uszczerbku wszakże dla ewentualnego zastosowania postanowień Artykułu 67;

- b)** Obniżek płac wynikających ze stosowania ustawowej lub umownej skali ruchomej;
  - c)** Obniżek płac spowodowanymi obniżką kosztów utrzymania;
  - d)** Obniżek płac wyrównujących nienormalne podwyżki dokonane uprzednio w okolicznościach wyjątkowych, które nie wywierają już swoich skutków.
- 4.** Poza przypadkami przewidzianymi w punktach a) i b) ustępu poprzedniego, należy zawiadamiać Komisję o każdej obniżce płac dotyczącej całej lub znacznej części siły roboczej danego przedsiębiorstwa.
- 5.** Komisja może kierować zalecenia przewidziane w poprzednich ustępach tylko po zasięgnięciu opinii Rady, chyba że skierowano je do przedsiębiorstw, których wielkość nie osiąga minimum określanego przez Komisję z porozumieniem z Radą. Jeżeli dowolnemu z Państw Członkowskich zmiana postanowień dotyczących finansowania ubezpieczeń społecznych lub środków walki z bezrobociem i jego skutkami albo zmiana płac wywoła skutki przewidziane w ustępie 2 i 3 Artykułu 67 – Komisja może zastosować postanowienia wymienionego Artykułu.
- 6.** Jeżeli jakies przedsiębiorstwa nie zastosują się do zaleceń skierowanych do nich w wykonywaniu niniejszego Artykułu – Komisja może nałożyć na nie grzywny i kary za zwłokę nie przekraczające podwójnej wysokości oszczędności bezprawnie dokonanych na płacach.

Artykuł 69

- 1.** Państwa Członkowskie zobowiązują się zlikwidować wszelkie ograniczenia oparte na przynależności państwowej w zatrudnianiu w przemyśle węglowym i stalowym pracowników posiadających przynależność państwową jednego z Państw Członkowskich i stwierdzone kwalifikacje do pracy w wymienionych przemyśle, z wyjątkiem ograniczeń wpływających z zasadniczych konieczności ochrony zdrowia i porządku publicznego
- 2.** W celu stosowania powyższego postanowienia ustalą wspólną definicję specjalności i wymaganych kwalifikacji, określoną za wspólną zgodą oraz ograniczenia przewidziane w poprzednim ustępie i opracują system techniczny umożliwiający zestawienie ofert i zapotrzebowań na pracę w ramach całej Wspólnoty.
- 3.** Ponadto, w odniesieniu do kategorii pracowników nie objętych ustępem poprzednim, jak również i w przypadkach, gdy rozwój produkcji w przemyśle węglowym i stalowym ulegnie zahamowaniu wskutek braku odpowiedniej siły roboczej – dostosują swoje przepisy imigracyjne w stopniu pozwalającym na zlikwidowanie takiej sytuacji; będą zwłaszcza ułatwiać ponowne zatrudnianie pracowników przemysłu węglowego i stalowego z innych Państw Członkowskich.
- 4.** Zakażą wszelkiej dyskryminacji pracowników-imigrantów pod względem płacy i warunków pracy w porównaniu z własnymi pracownikami; zakaz ten nie będzie obejmować środków specjalnych dotyczących pracowników zatrudnionych w strefie granicznej; w szczególności opracują one treść układów niezbędnych do tego, aby postanowienia dotyczące ubezpieczeń społecznych nie przeszkadzały ruchowi siły roboczej.

5. Komisja powinna kierować i ułatwiać działalność Państw Członkowskich zmierzającą do stosowania środków przewidzianych w niniejszym artykule.

6. Niniejszy Artykuł nie koliduje z zobowiązaniami międzynarodowymi Państw Członkowskich.

ROZDZIAŁ IX.

TRANSPORT

Artykuł 70

Uznaje się, że powołanie wspólnego rynku pociąga za sobą konieczność stosowania taryf na transport węgla i stali stwarzających podobne warunki w zakresie cen konsumentom znajdującym się w podobnej sytuacji.

W szczególności zakazuje się stosowania w ruchu pomiędzy Państwami Członkowskimi dyskryminacji dotyczącej cen i warunków wszelkich przewozów, uzależnionej od kraju pochodzenia lub przeznaczenia produktów. Likwidacja takiej dyskryminacji obejmuje zwłaszcza obowiązek stosowania do przewozu węgla i stali, z lub do innego kraju Wspólnoty taryf, cen i wszelkich postanowień taryfowych stosowanych do przewozu wewnętrznego tych samych produktów tą samą trasą.

Wszelkie taryfy, ceny i postanowienia taryfowe stosowane do przewozu węgla i stali wewnątrz każdego z Państw Członkowskich oraz między Państwami Członkowskimi publikuje się lub podaje do wiadomości Komisji.

Stosowanie specjalnych wewnętrznych przepisów taryfowych w interesie jednego przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstwa przemysłu węglowego lub stalowego uzależnia się od uzyskania uprzedniej zgody Komisji, która upewnia się co do ich zgodności z zasadami niniejszego Traktatu; zgoda może być wyrażona na pewien okres lub warunkowo.

Z zastrzeżeniem postanowień niniejszego Artykułu, jak również innych postanowień niniejszego Traktatu, polityka handlowa przewozów, w szczególności ustalanie i zmienianie cen oraz warunków wszelkich przewozów, jak również regulowanie cen przewozów zmierzające do zapewnienia równowagi finansowej przedsiębiorstw przewozowych, pozostaje zależna od ustawodawstwa lub przepisów administracyjnych każdego z Państw Członkowskich; dotyczy to również środków koordynacji lub konkurencji między różnymi formami przewozu albo różnymi trasami.

ROZDZIAŁ X.

POLITYKA HANDLOWA

Artykuł 71

Stosowanie niniejszego Traktatu nie ogranicza – jeżeli nie zawiera on odmiennych

postanowień – kompetencji rządów Państw Członkowskich w zakresie polityki handlowej.

Kompetencje w zakresie polityki handlowej wobec państw trzecich, przyznane Wspólnocie w niniejszym Traktacie, nie mogą przekraczać kompetencji przyznanych Państwom Członkowskim w zawartych przez nie umowach międzynarodowych, z zastrzeżeniem stosowania postanowień Artykułu 75.

Rządy Państw Członkowskich udzielają sobie wzajemnie pomocy niezbędnej dla stosowania środków uznanych przez Komisję za zgodne z niniejszym Traktatem oraz obowiązującymi umowami międzynarodowymi. Komisja może przedstawić Państwom Członkowskim propozycje w sprawie metod realizacji tej pomocy wzajemnej.

Artykuł 72

Rada może – decyzją podjętą jednomyślnie na wniosek Komisji zgłoszony z własnej inicjatywy lub na żądanie jednego z Państw Członkowskich – oznaczyć minimalną stopę opłat celnych, poniżej której Państwa Członkowskie zobowiązują się nie obniżać taryf celnych na węgiel i stal z państw trzecich, oraz stopę maksymalną, której zobowiązują się nie przekraczać.

W granicach określonych w wymienionej decyzji, każdy z rządów ustala taryfy w sposób obowiązujący w jego kraju. Komisja może, z inicjatywy własnej lub na żądanie jednego z Państw Członkowskich, wydawać opinie zmierzające do zmodyfikowania taryf danego Państwa.

Artykuł 73

Wydawanie licencji przywozowych i wywozowych w stosunkach z państwami trzecimi należy do rządu, na którego terytorium znajduje się miejsce przeznaczenia przywozu lub miejsce pochodzenia wywozu.

Komisja może nadzorować wydawanie i kontrolowanie wymienionych licencji w zakresie węgla i stali. W razie potrzeby kieruje ona do Państw Członkowskich, po zasięgnięciu opinii Rady, zalecenia zarówno w celu uniknięcia sytuacji, w której przyjęte postanowienia nie byłyby bardziej rygorystyczne, niż wymaga tego sytuacja powodująca ich przyjęcie lub utrzymanie, jak i w celu zapewnienia koordynacji środków podjętych na podstawie akapitu trzeciego Artykułu 71 i Artykułu 74.

Artykuł 74

W wymienionych niżej przypadkach Komisja może podejmować wszelkie kroki zgodnie z niniejszym Traktatem, a zwłaszcza z celami określonymi w artykule 3, i kierować do rządów wszelkie zalecenia zgodne z postanowieniami akapitu drugiego Artykułu 71:

1. W przypadku stwierdzenia, że kraje nie będące członkami Wspólnoty lub przedsiębiorstwa znajdujące się w tych krajach prowadzą dumping lub stosują inne praktyki zakazane przez Kartę Hawańską;
2. Jeżeli różnica pomiędzy ofertami przedsiębiorstw nie podlegających kontroli

Wspólnoty a ofertami przedsiębiorstwa podlegających jej kontroli stanowi wyłącznie wynik faktu, że te pierwsze oferty oparte są na warunkach konkurencji sprzecznych z postanowieniami niniejszego Traktatu;

3. Jeżeli jeden z produktów wyliczonych w artykule 81 niniejszego Traktatu wwozi się na terytorium jednego lub kilku Państw Członkowskich w ilościach stosunkowo zwiększonych oraz na warunkach przynoszących poważną szkodę lub poważnie zagrażających wytwarzaniu w granicach wspólnego rynku produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych.

Jednakże zalecenia w sprawie ustanowienia ograniczeń ilościowych można wydawać na mocy ustępu 2 tylko za zgodą Rady i na mocy ustępu 3 tylko na warunkach przewidzianych w artykule 58.

Artykuł 75

Państwa Członkowskie zobowiązują się zawiadamiać Komisję o projektach umów handlowych lub porozumień wywołujących podobne skutki w zakresie, w jakim odnoszą się one do węgla i stali lub wwozu innych surowców oraz specjalnego wyposażenia niezbędnego dla przemysłu węgla i stali w Państwa Członkowskich. Jeżeli projekt umowy lub porozumienia zawiera klauzule stojące na przeszkodzie stosowania niniejszego Traktatu, Komisja kieruje do zainteresowanego Państwa niezbędne zlecenia w ciągu dziesięciu dni od otrzymania wiadomości o projekcie; we wszystkich innych przypadkach może ona wydawać opinie.

TYTUŁ IV

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 77

Siedziba organów Wspólnoty zostanie wyznaczona za ogólną zgodą rządów Państw Członkowskich.

Artykuł 78

1. Rok budżetowy zaczyna się 1 stycznia i kończy się 31 grudnia.

Wydatki administracyjne Wspólnoty obejmują wydatki Komisji włącznie z kosztami funkcjonowania Komitetu Doradczego, wydatki Parlamentu Europejskiego, Rady i Trybunału Sprawiedliwości.

2. Każda instytucja Wspólnoty określi do dnia 1 lipca swój preliminarz wydatków administracyjnych. Komisja połączy te preliminarze we wstępny projekt budżetu administracyjnego. Dołączy do niego opinię zawierającą różne warianty.

Wstępny projekt budżetu administracyjnego zawiera przewidywane dochody i przewidywane wydatki.

3. Komisja przedstawi wstępny projekt budżetu administracyjnego Radzie do dnia 1 września roku poprzedzającego ten, w którym budżet będzie realizowany.

Rada porozumiewa się z Komisją i innymi zainteresowanymi instytucjami jeśli chce zmienić wstępny projekt budżetu administracyjnego. Rada przyjmuje projekt budżetu administracyjnego, działając większością kwalifikowaną, i kieruje go do Parlamentu Europejskiego.

4. Projekt budżetu administracyjnego powinien być przedłożony Parlamentowi Europejskiemu najpóźniej do 5 października roku poprzedzającego ten, w którym budżet będzie realizowany.

Parlament Europejski ma prawo dokonywać zmian w projekcie budżetu administracyjnego, działając większością swoich członków, oraz proponować Radzie, działającej bezwzględna większością oddanych głosów, zmiany w projekcie budżetu dotyczące wydatków wynikających w sposób konieczny z niniejszego Traktatu lub aktów przyjętych zgodnie z nim.

Jeżeli w ciągu 45 dni od przedłożenia mu projektu budżetu, Parlament Europejski wyrazi na niego swą zgodę, budżet będzie ostatecznie przyjęty. Jeżeli w tym okresie Parlament Europejski nie zmieni projektu budżetu ani nie zaproponuje do niego żadnych poprawek, budżet będzie uważany za ostatecznie przyjęty.

Jeżeli w tym okresie Parlament Europejski dokona zmian lub zaproponuje poprawki, projekt budżetu wraz z dokonanymi zmianami lub zaproponowanymi poprawkami będzie przedłożony Radzie.

5. Po przedyskutowaniu projektu budżetu administracyjnego z Komisją i, gdy okaże się to właściwe, z innymi zainteresowanymi instytucjami, Rada będzie działać z zachowaniem następujących warunków;

a) Rada może, działając większością kwalifikowaną, zmienić każdą poprawkę przyjętą przez Parlament Europejski,

b) W odniesieniu do zaproponowanych poprawek;

- gdy poprawka zaproponowana przez Parlament Europejski nie powoduje wzrostu całkowitej kwoty wydatków instytucji, wskutek tego w szczególności, że wzrost wydatków, który może spowodować, byłby wyraźnie zrównoważony przez jedną lub kilka proponowanych poprawek odpowiednio zmniejszających wydatki, Rada może, działając większością kwalifikowaną, odrzucić proponowaną poprawkę.. Jeżeli decyzja o odrzuceniu poprawki nie będzie podjęta, proponowana poprawka zostaje przyjęta;

- gdy proponowana przez Parlament Europejski poprawka powoduje wzrost całkowitej kwoty wydatków instytucji, Rada może, działając większością kwalifikowaną, przyjąć tę proponowaną poprawkę. Jeżeli decyzja o przyjęciu nie będzie podjęta, poprawka zostaje odrzucona;

- gdy stosownie do jednego z dwóch poprzednich myślników Rada odrzuciła proponowaną poprawkę, może, działając większością kwalifikowaną, albo utrzymać wysokość kwoty określoną w projekcie budżetu lub określić inną kwotę. Projekt budżetu administracyjnego jest zmieniany na podstawie proponowanych poprawek przyjętych przez Radę.

Jeśli, w ciągu 15 dni od przedłożenia jej projektu, Rada nie zmieniła poprawek przyjętych przez Parlament Europejskich i jeśli poprawki przez niego zaproponowane zostały zaakceptowane, budżet będzie uważany za ostatecznie

przyjęty. Rada poinformuje Parlament Europejski, że nie zmieniła żadnej z poprawek i że proponowane poprawki zostały zaakceptowane.

Jeśli w tym okresie Rada zmieniła jedną lub kilka poprawek przyjętych przez Parlament Europejski lub jeśli zaproponowane przez niego poprawki zostały odrzucone lub zmienione, zmieniony projekt budżetu administracyjnego będzie ponownie przedłożony Parlamentowi Europejskiemu. Rada poinformuje Parlament Europejski o wynikach jej obrad.

6. W ciągu 15 dni od przedłożenia mu projektu budżetu administracyjnego, Parlament Europejski, który powinien być poinformowany o działaniach podjętych w związku z proponowanymi przez niego poprawkami, może, działając większością swoich członków i większością trzech piątych oddanych głosów, zmienić lub odrzucić zmiany do jego poprawek wprowadzone przez Radę nie podejmie działań, budżet administracyjny będzie uważany za ostatecznie przyjęty.

7. Gdy procedura określona w niniejszym artykule zostanie zakończona, Przewodniczący Parlamentu Europejskiego ogłosi, że budżet został ostatecznie przyjęty.

8. Jednakże, Parlament Europejski, działając większością swoich członków i większością dwóch trzecich oddanych głosów, może, jeśli zachodzą ważne powody, odrzucić projekt budżetu i zażądać przedłożenia mu nowego projektu.

9. Maksymalny wskaźnik wzrostu w stosunku do wydatków tego samego rodzaju ponoszonych w bieżącym roku powinien być określany corocznie dla całkowitej kwoty wydatków innych niż te w sposób konieczny wynikające z niniejszego Traktatu lub aktów przyjętych zgodnie z nim.

Komisja, po konsultacji z Komitetem Polityki Ekonomicznej, określi, czym jest maksymalny wskaźnik wzrostu, który wynika ze:

wzrostu ilościowego produktu narodowego brutto wewnątrz Wspólnoty,

średnich zmian budżetów Państw Członkowskich oraz

wzrostu kosztów utrzymania w poprzednim roku budżetowym.

Maksymalny wskaźnik wzrostu będzie podany do wiadomości, przed dniem 1 maja, wszystkim instytucjom Wspólnoty. Wymaga się od nich, aby dostosowały się do niego podczas procedury budżetowej, zgodnie z postanowieniami ustępu 4 i 5 niniejszego Artykułu.

Jeśli, w stosunku do wydatków innych niż w sposób konieczny wynikających z niniejszego Traktatu lub aktów przyjętych zgodnie z nim, aktualny wskaźnik wzrostu w projekcie budżetu, ustalony przez Radę, jest o ponad połowę wyższy od maksymalnego wskaźnika, Parlament Europejski może, korzystając z prawa do dokonywania zmian, dodatkowo podwyższyć całkowitą wielkość tych wydatków do granicy nie przekraczającej połowy maksymalnego wskaźnika.

Gdy Parlament Europejski, Rada lub Komisja uważają, że działalność Wspólnot wymaga, by wskaźnik określony zgodnie z procedurą przewidzianą w niniejszym ustępie był przekroczony, inny wskaźnik może być ustalony w drodze porozumienia pomiędzy Radą, działającą większością kwalifikowaną, i Parlamentem Europejskim, działającym większością swych członków i większością trzech piątych oddanych głosów.

10. Każda instytucja wykonuje swe kompetencje przyznane jej niniejszym Artykułem stosownie do postanowień niniejszego Traktatu i aktów przyjętych zgodnie z nim, w szczególności tych dotyczących własnych zasobów Wspólnot i równowagi pomiędzy dochodami i wydatkami.

11. Ostateczne uchwalenie budżetu administracyjnego jest równoznaczne z upoważnieniem i zobowiązaniem Komisji do pobierania wpłat zgodnie z Artykułem 49.

Artykuł 78a

Budżet administracyjny jest opracowywany w jednostce rachunkowej określonej w ustanowionej zgodnie z Artykułem 78h.

Wydatki określone w budżecie administracyjnym są przeznaczone na rok budżetowy, o ile określona w artykule 78h procedura budżetowa nie przewiduje nic innego.

Według przepisów wydanych na podstawie Artykułu 78h inne środki niż przewidziane na wydatki osobowe, które nie zostały wykorzystane do końca roku budżetowego, mogą być przekazane jedynie na następny rok budżetowy.

Przewidziane w budżecie administracyjnym środki są podzielone według rozdziałów, w których wydatki są ujęte według rodzaju lub przeznaczenia; o ile jest to konieczne, rozdziały dzielą się na podrozdziały, zgodnie z ustaloną w artykule 78h procedurą budżetową.

Wydatki Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji i Trybunału Sprawiedliwości są umieszczane w specjalnej części budżetu administracyjnego, nie naruszając szczególnej regulacji dla określonych wspólnych wydatków.

Artykuł 78b

1. Jeśli do rozpoczęcia roku budżetowego budżet administracyjny nie został jeszcze uchwalony, w każdym miesiącu może być wydatkowana suma nie przekraczająca 1/12 środków przyznanych w poprzednim roku budżetowym na każdą pozycję budżetu, zgodnie z postanowieniami przepisów wydanych zgodnie z Artykułem 78h; Komisja może rozporządzać miesięcznie najwyżej 1/12 tych środków, które są przewidziane w przygotowywanym projekcie budżetu administracyjnego.

Komisja jest upoważniona i zobowiązana przemieszczać środki w ramach wysokości środków przyznanych w poprzednim roku budżetowym; nie może jednak przy tym przekraczać kwoty, która by wynikała z przyjętego projektu budżetu administracyjnego.

2. Rada może, działając większością kwalifikowaną, zezwolić na wydatki przekraczające 1/12 przy zachowaniu innych warunków określonych w ustępie 1. Upoważnienie i zobowiązanie do przenoszenia środków może być odpowiednio dostosowane.

Jeżeli decyzja dotyczy wydatków nie wynikających w sposób konieczny z niniejszego Traktatu lub aktów wydanych zgodnie z nim, Rada przedstawi ją niezwłocznie Parlamentowi Europejskiemu; w ciągu 30 dni Parlament Europejski

może, większością swych członków i trzech piątych oddanych głosów, podjąć inną decyzję w sprawie wydatków przekraczających 1/12 określoną w ustępie 1. Ta część decyzji pozostaje zawieszona do chwili podjęcia decyzji przez Parlament Europejski. Jeżeli w tym okresie Parlament Europejski nie podejmie decyzji odmiennej od decyzji Rady, tę ostatnią uważa się za ostatecznie przyjętą.

Artykuł 78c

Komisja realizuje budżet, zgodnie z postanowieniami regulaminu sporządzonego na podstawie Artykułu 78h, na swoją odpowiedzialność i w granicach przyznaných kredytów, mając na uwadze zasady rozsądnego zarządzania finansami.

Regulamin określa szczegółowe zasady dotyczące każdej instytucji, odnośnie jej udziału w dokonywaniu jej wydatków.

W ramach budżetu, Komisja, w granicach i na zasadach określonych w regulaminie sporządzonym na podstawie Artykułu 78h, może przenosić kredyty z rozdziału do rozdziału i działu do działu.

Artykuł 78d

Komisja przedstawia corocznie Radzie i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie finansowe za rok poprzedni z wykonania budżetu administracyjnego. Przekazuje im oświadczenie w sprawie aktywów i wydatków Wspólnoty w zakresie objętym budżetem administracyjnym.

Artykuł 78g

1. Parlament Europejski, działając na zalecenie Rady, działającej większością kwalifikowaną, udziela Komisji absolutorium odnośnie realizacji budżetu. W tym celu, a następnie Parlament Europejski, badając rozliczenia i sprawozdanie finansowe określone w artykule 78d oraz roczne sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego, łącznie z odpowiedziami kontrolowanych instytucji udzielonymi na spostrzeżenia Trybunału Obrachunkowego, a także wszelkie istotne, specjalne sprawozdania sporządzone przez Trybunał Obrachunkowy.

2. Przed udzieleniem Komisji absolutorium lub z jakiegokolwiek innego powodu związanego z wykonywaniem swoich uprawnień odnośnie realizacji budżetu, Parlament Europejski może nakazać przesłuchanie Komisji odnośnie realizacji wydatków lub operacji systemów kontroli finansowej. Komisja udziela Parlamentowi Europejskiemu wszelkich koniecznych informacji, na jego wniosek.

3. Komisja podejmuje wszelkie odpowiednie kroki celem działania zgodnego z uwagami towarzyszącymi decyzji udzielającej absolutorium i innymi uwagami Parlamentu Europejskiego dotyczącymi realizacji wydatków, jak również komentarzami towarzyszącymi zaleceniom odnośnie absolutorium przyjętego przez Radę.

Na wniosek Parlamentu Europejskiego lub Rady, Komisja składa sprawozdanie z działań podjętych w świetle tych uwag i komentarzy, a zwłaszcza instrukcji udzielonym wydziałom odpowiedzialnym za realizację budżetu. Sprawozdania te są również przesyłane Trybunałowi Obrachunkowemu.

Artykuł 78 h

Rada, działając jednomyślnie na wniosek Komisji po porozumieniu z Parlamentem Europejskim i uzyskaniu opinii Trybunału Obrachunkowego;

Sporządza Regulamin Finansowy, określający zwłaszcza procedurę, która ma być ustalona dla przyjmowania i realizacji budżetu oraz przedstawiania i kontroli rozliczeń;

Określa metody i procedurę, według której wpływy budżetowe, przewidziane w ustaleniach dotyczących środków własnych Wspólnoty, są udostępnione Komisji, oraz określa środki, jakie w razie potrzeby należy zastosować celem zaspokojenia wymogów gotówkowych;

Ustala zasady dotyczące odpowiedzialności kontrolerów finansowych, funkcjonariuszy podejmujących decyzje finansowe i księgowych oraz zasady dotyczące odpowiedniej organizacji kontroli.

Artykuł 78i

Państwa Członkowskie podejmują takie same działania dla przeciwdziałania oszustwom naruszającym interesy finansowe Wspólnoty, jakie stosują przeciwdziałając oszustwom naruszającym ich własne interesy finansowe.

Nie naruszając postanowień niniejszego Traktatu, Państwa Członkowskie koordynują swoje działania mające ochronić interes finansowy Wspólnoty przed oszustami. W tym celu, organizują z pomocą Komisji bliską i regularną współpracę pomiędzy właściwymi służbami ich administracji.

Artykuł 79

Niniejszy Traktat odnosi się do terytoriów europejskich Wysokich Umawiających się stron. Odnosi się on także do tych terytoriów europejskich, za których stosunki międzynarodowe odpowiedzialne są Państwa Członkowskie; jeżeli chodzi o Saarę, to do niniejszego Traktatu załączono wymianę listów pomiędzy Rządem Republiki Federalnej Niemiec i rządem Republiki Francuskiej.

Niezależnie od postanowień poprzedniego akapitu;

- a) Traktat niniejszy nie stosuje się do Wysp Owczych;
- b) Traktat niniejszy nie stosuje się do suwerennych obszarów bazy Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii na Cyprze;
- c) Traktat niniejszy stosuje się do Wysp na Kanale La Manche i Wysp Man wyłącznie w zakresie niezbędnym dla zapewnienia wykonania porozumień dotyczących tych wysp, zawartych w decyzji Rady o przystąpieniu nowych Państw Członkowskich do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej oraz Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 22 stycznia 1972 r.;
- d) Traktat niniejszy nie stosuje się do wysp Alandzkich. Rząd Finlandii może jednakże notyfikować w drodze deklaracji złożonej podczas ratyfikowania niniejszego Traktatu rządowi Republiki Włoskiej, że Traktat

stosuje się do Wysp Alandzkich zgodnie z postanowieniami zawartymi w Protokole nr 2 do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Austriackiej, Republiki Fińskiej i Królestwa Szwecji oraz dostosowań do Traktatów, na których oparta jest Unia Europejska. Rząd Republiki Włoskiej przekaże uwierzytelnienie kopie każdej takiej deklaracji Państw Członkowskich.

Każda z Wysokich Umawiających się Stron zobowiązuje się udostępnić innym Państwom Członkowskim preferencje, z jakich korzysta w zakresie węgla i stali na terytoriach nieeuropejskich podlegających jej jurysdykcji.

Artykuł 80

Za przedsiębiorstwa uważa się w porozumieniu niniejszego Traktatu te przedsiębiorstwa, które rozwijają swoją działalność w dziedzinie węgla i stali w granicach terytoriów wymienionych w akapicie pierwszym Artykułu 79 i ponadto – w odniesieniu do Artykułów 65 i 66, jak również informacji wymaganych dla ich stosowania oraz opartych na nich odwołań – przedsiębiorstwa lub organizacje zajmujące się zazwyczaj dystrybucją inną niż sprzedaż konsumentom indywidualnym albo rzemieślnikom.

Artykuł 81

Wyrażenie „węgiel” i „stal” zdefiniowano w załączniku I do niniejszego Traktatu. Rada może, decyzjami podejmowanymi jednomyślnie, uzupełniać wykazy znajdujące się w wymienionym załączniku.

Artykuł 82

Obrotem stanowiącym podstawę obliczenia grzywien i kar za zwłokę nakładanych na przedsiębiorstwa na mocy niniejszego Traktatu jest obrót w zakresie produktów podlegających Komisji.

Artykuł 83

Powołanie Wspólnoty w niniejszej mierze nie wpływa na system własności przedsiębiorstw podlegających postanowieniom niniejszego Traktatu.

Artykuł 84

Przez wymienione w Traktacie słowa „niniejszy Traktat” należy rozumieć postanowienia Traktatu, jego załączników, załączonych protokołów i konwencji w sprawie postanowień przejściowych.

Artykuł 85

Postanowienia wstępne i przejściowe uzgodnione przez Wysokie Umawiające się Strony w celu umożliwienia realizacji i postanowień niniejszego Traktatu ustalono w załączonej konwencji.

Artykuł 86

Państwa Członkowskie zobowiązują się podejmować wszelkie środki, ogólne i szczegółowe, w celu zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z decyzji i zaleceń instytucji Wspólnoty oraz ułatwić Wspólnocie wykonywanie jej zadań.

Państwa Członkowskie zobowiązują się powstrzymać od wszelkich kroków sprzecznych z istnieniem wspólnego rynku przewidzianego w Artykułach 1 i 4 .

Będą one stosowały w granicach swoich kompetencji właściwe środki niezbędne dla zagwarantowania regulowania wzajemnych zobowiązań związanych z wymianą międzynarodową w dziedzinie węgla i stali w ramach wspólnego rynku oraz będą sobie wzajemnie udzielały pomocy w celu ułatwienia tych rozliczeń.

Funkcjonariusze Komisji, którym powierzyła ona zadania kontrolne, korzystają na terytorium Państw Członkowskich w zakresie niezbędnym dla wykonywania swych zadań z praw i kompetencji przyznanych przez ustawodawstwo tych Państw ich własnym funkcjonariuszom skarbowym. Państwom zainteresowanym podaje się do wiadomości zakres kontroli i status funkcjonariuszy, którym powierzono zadania kontrolne . Na żądanie danego Państwa lub Komisji jego funkcjonariusze mogą asystować funkcjonariuszom Komisji przy wykonywaniu ich zadań.

Artykuł 87

Wysokie Umawiające się Strony zobowiązują się nie korzystać z zawartych przez nie traktatów, konwencji lub ogłoszonych deklaracji w celu stosowania – przy regulowaniu rozbieżności dotyczących wykładni lub stosowania niniejszego Traktatu – metod innych od tych, które przewiduje Traktat.

Artykuł 88

Jeżeli Komisja jest zdania, że któreś z Państw nie wykonało jakiegoś zobowiązania ciężącego na nim na mocy niniejszego Traktatu – stwierdza uchybienie w umotywowanej decyzji podjętej po umożliwieniu zainteresowanemu Państwu przedstawienia swojego stanowiska .Wyznacza ona temu Państwu termin dla wykonania jego zobowiązań.

W okresie dwóch miesięcy od zawiadomienia o decyzji Komisji Państwo takie może odwołać się do Trybunału Sprawiedliwości.

Jeżeli Państwo nie przystąpiło do wykonywania swojego zobowiązania w terminie oznaczonym przez Komisję lub, w przypadku odwołania, jeżeli zostało ono odrzucone – Komisja może po uzyskaniu pozytywnej opinii Rady, działającej większością dwóch trzecich:

- a) Zawiesić wypłatę sum należnych danemu państwu od Komisji na mocy niniejszego Traktatu;
- b) Odstąpić lub upoważnić inne Państwa do odstąpienia od postanowień Artykułu 4 w celu skorygowania skutków stwierdzonego uchybienia.

Od decyzji podjętych na mocy postanowień punktu a) i b) można wnieść odwołanie w ciągu dwóch miesięcy od zawiadomienia o nich.

Jeżeli zastosowane środki okażą się nieskuteczne, Komisja przedstawi sprawę Radzie.

Artykuł 89

Na żądanie jednego z Państw – stron sporu, może zostać wniesiony przed Trybunał Sprawiedliwości każdy spór między Państwami Członkowskimi dotyczący stosowania niniejszego Traktatu, nie podlegający uregulowaniu w inny sposób przewidziany w niniejszym Traktacie.

Trybunał Sprawiedliwości posiada również kompetencję rozstrzygania wszelkich sporów między Państwami Członkowskimi związanych z celami niniejszego Traktatu, jeżeli przedłożono mu je na podstawie kompromisu.

Artykuł 90

Jeżeli uchybienie wobec zobowiązania wynikającego z niniejszego Traktatu, którego dopuściło się dane przedsiębiorstwo, stanowi jednocześnie uchybienie wobec zobowiązania ciążącego na nim na mocy ustawodawstwa Państwa, któremu przedsiębiorstwo to podlega, i jeżeli Państwo to zgodnie z wymienionym ustawodawstwem wszczęło przeciwko temu przedsiębiorstwu postępowanie sądowe albo administracyjne – jest ono zobowiązane zawiadomić o tym Komisję, która może zawiesić postępowanie własne.

Jeżeli Komisja zawiesi postępowanie własne, zawiadamia się ją o przebiegu postępowania krajowego i umożliwia przedstawienie wszelkich dokumentów, ekspertyz i dowodów dotyczących sprawy. Zawiadamia się ją również o ostatecznej decyzji, którą bierze ona pod uwagę przy określaniu sankcji, jakie ewentualnie zastosuje.

Artykuł 91

Jeżeli przedsiębiorstwo nie dokona w przepisany terminie wpłaty należnej Komisji, czy to na mocy jednego z postanowień niniejszego Traktatu lub regulaminu wykonawczego, czy też w związku z nałożeniem przez Komisję grzywny lub kary za zwłokę – może ona zawiesić wypłatę sum należnych od niej temu przedsiębiorstwu do wysokości odnośnej wpłaty.

Artykuł 92

Decyzje Komisji nakładające zobowiązania pieniężne stanowią tytuł wykonawczy. Na terytorium Państw Członkowskich wykonuje się je przymusowo, zgodnie z procedurą obowiązującą w każdym z tych Państw, po opatrzeniu decyzji – bez innych formalności oprócz sprawdzenia ich autentyczności – klauzulą egzekucyjną stosowaną w Państwie, na którego terytorium mają one być wykonane. Funkcje te powierza się ministrowi wyznaczonemu w tym celu przez każdy z rządów.

Przymusowe wykonanie może ulec zawieszeniu tylko wskutek decyzji Trybunału Sprawiedliwości.

Artykuł 93

Komisja utrzymuje z Organizacją Narodów Zjednoczonych i Europejską Organizacją Współpracy Gospodarczej wszelkie stosunki, jakie uważa za

pożyteczne, oraz informuje je systematycznie o działalności Wspólnoty.

Artykuł 94

Stosunki pomiędzy instytucjami Wspólnoty i Radą Europy utrzymuje się na warunkach przewidzianych w załączonym protokole.

Artykuł 95

We wszystkich przypadkach nie przewidzianych w niniejszym Traktacie, w których dla osiągnięcia, w działalności wspólnego rynku węgla i stali, zgodnie z postanowieniami Artykułu 5, jednego z celów Wspólnoty, określonych w Artykułach 2,3 i 4, wydaje się niezbędne podjęcie przez Komisję decyzji lub wydanie zalecenia – decyzję taką lub zalecenie wydaje się za zgodą Rady wyrażoną jednomyślnie oraz po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego.

Podobna decyzja lub zalecenie podjęte w ten sam sposób określi ewentualne sankcje.

Jeżeli po upływie okresu przejściowego, przewidzianego w konwencji w sprawie postanowień przejściowych, ujawnione w praktyce nie przewidziane trudności w sposobie stosowania niniejszego Traktatu, lub poważna zmiana warunków ekonomicznych albo technicznych wywierająca bezpośredni wpływ na wspólny rynek węgla i stali, stworzą konieczność wprowadzenia poprawek do przepisów dotyczących wykonywania przez Komisję jej kompetencji – można wnieść odpowiednie poprawki do tych przepisów pod warunkiem, że nie wywołają one zmian w postanowieniach Artykułów 2, 3 i 4 lub w stosunku pomiędzy kompetencjami Komisji a innych instytucji Wspólnoty

Projekty poprawek przedstawiają wspólnie Komisja i Rada podejmująca decyzje w tym przedmiocie większością dwunastu piętnastych, a opiniuje je Trybunał. Rozpatrując poprawki Trybunał dysponuje w pełni kompetencją oceniania wszystkich elementów faktycznych i prawnych. Jeżeli w wyniku tego badania Trybunał uzna, że propozycje są zgodne z postanowieniami poprzedniego akapitu – przekazuje się je Parlamentowi Europejskiemu. Nabierają one mocy, gdy uzyskają większość trzech czwartych oddanych głosów i większość dwóch trzecich członków Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 97

Traktat niniejszy zawiera się na 50 lat od dnia jego uprawomocnienia się.

Artykuł 99

Niniejszy Traktat zostanie ratyfikowany przez wszystkie Państwa Członkowskie zgodnie z ich przepisami konstytucyjnymi; dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone na przechowanie rządowi Republiki Francuskiej.

Nabierze on mocy w dniu złożenia dokumentu ratyfikacyjnego przez ostatnie Państwo-Sygnatariusza.

Jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od podpisania niniejszego Traktatu nie zostaną złożone wszystkie dokumenty ratyfikacyjne, rządy Państw, które je złożyły, uzgodnią kroki jakie należy podjąć.

Artykuł 100

Niniejszy Traktat, sporządzony w jednym egzemplarzu, zostanie złożony w archiwum rządu Republiki Francuskiej, który wyda każdemu z rządów pozostałych Państw-Sygnatariuszy uwierzytelnioną kopię.

Na dowód tego wymienieni wyżej pełnomocnicy podpisali niniejszy Traktat i opatrzyli go swoimi pieczęciami.

Sporządzono w Paryżu, osiemnastego kwietnia tysiąc dziewięćset pięćdziesiątego pierwszego roku.

Adenauer
Paul van Zeeland
J. Meurice
Schuman
Sforza
Jos. Bech
Stikker
Van den Brink